

Фармерів живе життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

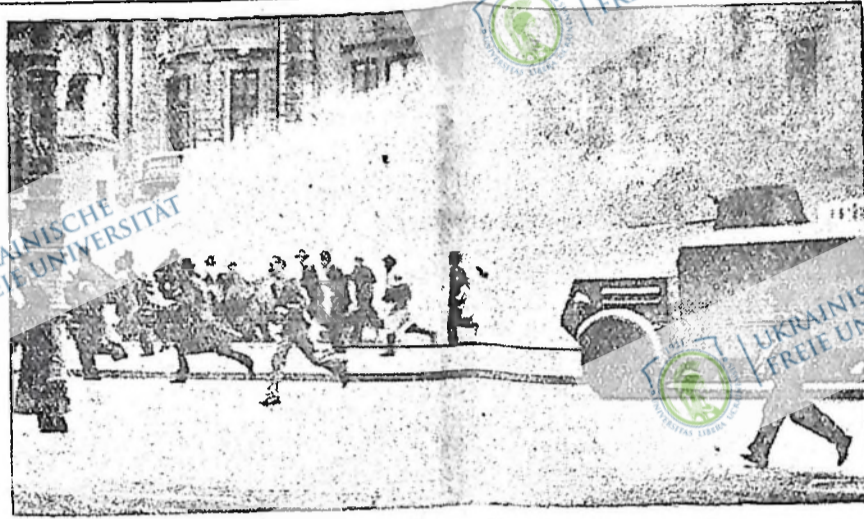
Адреса: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

PIK XII. Ч. 24 (584). СЕРЕДА, 10 ЧЕРВНЯ 1936. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, JUNE 10th, 1936. No. 24 (584). VOL. XII.

ДОЩІ ПЕРЕРВАЛИ ДОВГОТРИВАЛУ ПОСУХУ В СТЕПОВИХ ПРОВІНЦІЯХ

Вінніпег, 8 червня. — Дощі, що впади в тій Манітобі в минулі перервали довготривалу посуху й принесли нову зелень ярм засівам, які почали вже були винуті. З дощами вступила нова надія у фармерів на добрий врожай цього року. В Норт Dakoti, де губернатор Валтер Велфорд внаслідок великої посухи зарядив загальні молебні на неділю, дощі впади ще передтим, заки молебні почалися. Але експерти кажуть, що цих дощів не достить, бо щоб врятувати загнібаючі засіви, треба щоб дощу впадо кілька цалив. В південно-східних Сполучених Державах навіть не записалося в неділю на дощі, хоч в церквах відбувалися молебні. Про добрі дощі в Манітобі доносять з дистриктів Бойсейної, Брендон, Портсідж та Прейрі, Кармен, Миннесота і Дарфни. В Бойсейній разом з дощем падав град. Боро погоди передсажує, що в понеділок так само будуть перепадати дощі, особливо в південних та центральних дистриктах Манітоби. З Саскчевану й Алберти так само повідомляють про дощі. Найбільший дощ випав в Ріджайні в неділю пополудні, в Келгарі був трохи менший, в Саскатуні почав падати в неділю вечером. Захарене небо в степових провінціях каже сподіватися більше дощу.

РУМУНЬСКА ПОЛІЦІЯ РОЗГНАЄ ДЕМОНСТРУЮЧИХ СТУДЕНТІВ

Румунська поліція при допомозі військової танки, устаткованої водняним румунським, розганяє на вулицях Бухаресту студентів, які влаштували перед будинком уряду демонстрацію з домагаючись звільнення арештованих товаришів.

СОЦІАЛІСТИЧНИЙ УРЯД БЛЮМА ПЕРЕБРАВ ВЛАДУ У ФРАНЦІЇ

Париж, Франція. — Прем'єр Саро і його уряд зрзигнували минулої п'ятниці, щоб передати владу новому уряду. Народног фронту під проводом соціалістичного провідника Леона Блюма. Президент Лебрун покинув Леона Блюма і доручив йому сформувати кабінет міністрів. До уряду Блюма увійшли соціалісти, радикальні соціалісти і об'єднані соціалісти. Комуністи відмовилися взяти участь в уряді Блюма, але заявили, що дадуть йому повну підтримку.

Бушого прем'єра Едварда Еріо, радикального соціаліста, заборано головою палати лордів 378 голосами. Праві партії поставили свого кандидата, який отримав лише 150 голосів. Капіталісти Франції вивозять нагло золото з країни, щоб цим утруднити становище нового уряду. Золото вивозять до Британії, внаслідок чого вартість франка значно змінилася. Банкові кола продовжують про постійний впадлив золота до британських банків.

Новий уряд Франції переводить в життя свою програму

Париж, Франція. — Соціалістичний уряд Франції, на чолі якого стоїть Леон Блюм, починає переводити в життя свою програму народного фронту. Під натиском уряду Блюма фабриканти мусіли погодитися на домаганні страйкуючих робітників, які боролися за 40-годинний тиждень праці, вищу заробітну платню, платні відпустки з роботи в приватній індустрії, визнання юлії і право на колективні угоди робітників з фабрикантами. Ще цього тижня уряд Блюма пропонує парламентові законопроекти в справі амністії для політичних в'язнів, які домагаються комуністи; програми громадських робіт; націоналізації індустрії зброї; вищих цін на фермерські продукти; довшої обов'язкової освіти для дітей і т.д.

Після успішного парламентом чергової серії законопроектів, наступить друга серія, в якій між іншим уряд забезпечить фармерів від утрат через пожегі та інші стихійні нещастя, збільшення фармерів від догів і пенсії для стариків помістах і селах, щоб забезпечити їх від злиднів. Швидко за цим наступлять реформи оподаткування багатів. В справі мира Блюм заявив в парламенті, що "воля країни очевидна. Вона хоче миру. Вона хоче його відпочинку. Вона сподівається колективного забезпечення, щоб стримати шалені, дикі перегони в зброєних, в які втягнена ціла Європа". Члени кабінету і послі лівих партій гучними оплесками й радісними вигуками вітали промову Блюма, в якій він на черкняв програму уряду народного фронту. Але ця промова дуже не подобалася послі правих партій Вони влаштували в парламенті бучу, висловлюючи цим своє обурення проти програми уряду, яка уся є спрямована проти інтересів буржуазії. Вони почали верещати до Блюма: "Йди до Москви! Йди до Москви!"

ПІВДЕННИЙ КИТАЙ ПРОГОЛОСИВ ВІЙНУ ЯПОНСЬКИМ НАЦІЗНИКАМ

Гонг Конг, Китай. — Кантонський китайський уряд незадовго від Нанкінського (центрального) уряду виповів Японії війну. Кантонський уряд видав своїй армії приказ маршувати на північ, щоб ставити опір японській агресії. Політичні кола вважають, що кантонський уряд виповідження війни Японії змагає до об'єднання всього китайського народу, щоб спільним фронтом поставити Японії опір проти дальшого загарбання нею китайських територій. Асоціейтед Прес повідомляла, що китайський південно-західний політичний комітет видав розпорядження зобов'язувати об'єднану армію Південного Китаю і почати війну проти Японії. За цим декретом армії провінції Кантун і Квангсі мають бути злучені в народну революційну протияпонську армію для оборони Китаю. Китайські зв'язники з Гсінсіані провінції Едан, говорять, що там зловлено сім китайців, які були японськими платними шпигунами. Місцева китайська влада всіх їх розстріляла.

КОМУНІСТИ ІСПАНІЇ ВИМАГАЮТЬ РОЗВ'ЯЗАННЯ ЦИВІЛЬНОЇ ГВАРДІЇ

Мадрид, 6 червня. — Комуністи після ввели гострий протест на сесії парламенту проти акції цивільної гвардії, яка втручається в страйки та вживає проти страйкуючих пальної зброї. Вони також домагалися негайного розв'язання цієї гвардії. Уряд, хоч не погодився розв'язати цієї організації, проте він нап'ятував акцію національної гвардії і дав застереження, що гвардія не має права надживати свого авторитету. Страйк в Іспанії продовжується. Всекраєва конфедерація встала заклика до соціалістичної трейд-юнійної спілки, щоб усі її відділи проголосили страйк й домагалися від уряду негайного полагодження його в користь робітників. У страйках беруть участь не лише промислові робітники й шахтарі, але й селяни і сільські робітники. У провінції Малага понад 100,000 сільських робітників проголосили страйк. В більшості місцевостей страйкуючі робітники домагаються підвищення платні, змішшення годин праці і прогнанія від роботи страйкуючих і тих, що не є членами профспілок.

ЗДОРОВИЙ ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ ПЕС ПОКУСАВ ХЛОПЦЯ. Ді Пес, Ман., 6-го червня. — Сильно покусаного в твар і голу здорового поліцейського песом в минулий четвер, 6-літнього Джорджа Босера відставлено до тугешнього шпиталю, де він приходить до зловроп'ї після того, як лікарі мусіли позанивати багато ран. Песа, який належав до поміщика на Траквирі, знищено.

А. ТАШЕРО, БРАТ ПРЕМ'ЄРА, ПРИЗНАВСЯ ДО НАДУЖИТТЯ ДЕРЖАВНИХ ФОНДІВ

Київ, 6 червня. — А. С. Ташеро, брат київського прем'єра і урядовий фінансовий радник, признавсь перед сідним публічним комітетом, що він заробив добрі гроші на державних фондах. Він дав свідоме відомство, що він заробив понад \$75,000 державних грошей перетримуваних в банку, в якому його син є менеджером і прохвнті маврив собі на зарплатні державних грошей для особистої палати. Він також визнав, що він отримав провінції Київській.

букти з процентів тих грошей становили річно біля \$900. Коли члени сідної комісії притиснули його, то Ташеро признавсь, що прибутки були далеко більші. Але, як подає відомство, він цієї комісії не дуже бойся, бо давши перед ним таке: "Я не певиднось тим, що я зробив. Я лише зробив би те саме..." Чи варто йому влада на це показувати державних грошей? Адже його брат є прем'єром провінції Київській.

КИТАЙСЬКА ЧЕРВОНА АРМІЯ ПЕРЕМОЖНО НАСТУПАЄ НА ПРОВІНЦІЮ ГСІКАНГ

Чуншунг, Китай. — Китайська Червона армія під проводом Генеіралів Гсую Кев, Го Юн і Чу Тег увійшла в провінцію Гсіканг. Мешканці провінції охоче допомагають Червоній армії і борються разом з нею за своє звільнення з ярма попів і воєнних лордів в цій провінції. Будистські попи, яких було тут велике число, ставили комуністичній армії збройний опір і багато з них і їх прихильників згнули в бою. Багаті мешканці у великому переполомі втікають з провінції на всі сторони. Запроваджені нанкінський уряд вислав 100,000 військової 50,000 китайської Червоної армії, але воно не робить в кампанії великого успіху. Один з генералів націоналістичної армії заявив кореспондентові, що через брак харчів, гостру погоду і погану комунікацію його армія не може попір і багато з них і їх прихильників згнули в бою. Багаті мешканці у великому переполомі втікають з провінції на всі сторони.

ВІДТІГНУВ СВІЙ ВНЕСОК В СПРАВІ ЗАКОНУ ПРО ПШЕНИЧНУ РАДУ

Оттава, 6 червня. — Е. Е. Перлі, консервативний посол на округ Канада налаго відтігнув свою резолюцію в домінальному парламенті минулої п'ятниці, в якій домагалися, щоб поітерити закон про канадську пшеничну раду на овес, ячмінь, жито і льон в Манітобі, Саскчевані, Алберті й Бритичі Колумбії. Перлі не подав причини, чому він відтігнув свою резолюцію зараз після того, як відкрито сесію в п'ятницю.

НОВА КОНСТИТУЦІЯ ПОЛІПШИТЬ СУДІВНИЧУ СИСТЕМУ РАД. СОЮЗУ

Москва, 4 червня. — Проголошена в пресі заява Андрія Вишнського, генерального прокуратора СРСР, пояснює, як реорганізація радянської судівничої системи, що буде переведена згідно вимогам нової конституції, піднесе на вищий рівень справу охорони громадських прав і особистої ризици громадян цієї країни. Основних змін в судівничій системі Рад. Союзу очевидно не буде, бо вона міцно побудована на принципі, що, по словам т. Вишнського, має на меті "оборонити інтереси пролетарської держави і соціалістичного права, що становить економічну базу радянської влади проти всяких вихваток класових ворогів та інших злочинних елементів, ворожих до справі соціалізму". Згідно нової конституції, судді будуть вибрані загальним тайним голосуванням, і таким чином будуть "тісніше зв'язані з широкими масами трудящих, а в очам людності зростає значення народного суду, як сторожа інтернаціоналістичної держави і всього працівників".

ПЕРЕМІНЮЮТЬ ШКОЛИ НА ВІЙСЬКОВІ БАРАКИ. Рим, Італія. — За розпорядженням фашистського міністра рільництва всі народні школи закінчили викладачі з дня 25 травня, або одні місяці скорше, ніж звичайно. Догодуються, що уряд хоче мати всі шкільні будинки вільні, щоб від половини червня перетримати їх на військові баракки.

Бритійський офіцер про Червону армію Радянського Союзу

Вінніпег, 8 червня. — Майор А. С. Гупер, пенсіонаваний офіцер британської армії, який перебуває зараз в Канаді, прибув минулої суботи рано з Торонто до Вінніпегу. Гупер висловився, що на його думку Японія, ані Німеччина не вважають Радянського Союзу за надзначино боєздатну велику добре тренітовану армію, як в Гупер, який минулого року подорожував по Радянському Союзі і зробив 4,000 миль під Ленінградом до Радянської Вірменії. На Далекім Сході ми армія є така самостійна, що вона може витримати цілий рік у війні з Японією без того, щоб відпасти за допомою до західної частини Радянського Союзу. Час, в якому Японія могла заатакувати Росію, говорив Гупер, був в 1930 році, коли вона завжди була в Манчжурії (Східна Китайська територія), що втернен були на радянську територію Ред. "ФЖ"), і коли її програма колективізації не була ще стабілізована. Тенер Росії є за свідомі і найбільш правдоподібний крок Японії буде звернути свою увагу на Китай.

Майор Гупер промовляв коротко на Конгресі Молоді в суботу пополудні, який відбувався в баптистській церкві, а в середу промовлятиме на публічній мітингу. Але вона дуже потерпає, що більшовицькі ідеї пересякають її власну країну. "Це є страх перед небезпечними ідеями", додав Гупер. Німеччина теж не є в стані заатакувати Радянський Союз, сказав Гупер, помімо того факту, що Гітлер завзяв, що він є опорою Європи проти комунізму. Але це є один з двох веміхаючих фактів, майор, при допомозі яких він (Гупер) може дістатися від банківських сум грошей.

КОМПАРТІЯ СПОЛ. ДЕРЖАВ ДОПОМАГАЄ КОМУНІСТИЧНІЙ ПАРТІЇ НІМЕЧЧИНИ

Нью Йорк, 2 червня. — Газета "Уоркер" пише, що Комуністична Партія Сполучених Держав, яка вислала \$5,000 для Комуністичної Партії Німеччини, отримала вже повідомлення, що німецька компартія зужие ці гроші для боротьби проти гітлерівського терору й фашистської військової підготовки.

Ця сума становить першу рагу бойового фонду, зібраного в Сполучених Державах для німецьких комуністів. Гроші оплачено з міжнародного фонду солідарності, який складають місцевими жертвами усі члени Компартії Сполучених Держав. Посвідка, яку підписав Вільгельм Пік, провідник німецьких комуністів, говорить так: "Ми отримали від Комуністичної Партії Сполучених Держав \$5,000 для бойового фонду Комуністичної Партії Німеччини Вільгельм Пік".

МИХАЙЛО ДЖАМАН

"Honesty is the best policy"

(Продовження).

На дворі стояла глуха, темна, осіня ніч. З півночі дув сильний вітер з морозом. Небо "завурдніло" й заносилося на сніг. В таку несприятливу ніч навіть собака на фермі не гавкає, бо й він шукає собі затишного місця. Якщо за днів вдається йому закритися до стаїні переднім, закн фармер за-пре стаїну на ніч, то це для нього таке щастя, як для того фармера, що всміє якийсь заспокоїти тих собак, що вічно гаркають на його кривавицю і розтягають її, як домашні собаки кости із здохлого коня в корчак.

Раптом мертво тишину передав звук церковних дзвонів. Це було біля третьої години ночі. Фармер зривався зі свого ліжка і вибігав на двір в нічному шматті. На небі видно велику луну й чути було крики людей. Кожний вертався знадвору до хати, одягався і біг до вогню. А дзвони не ставали дзвонити. Хтось двома без ладу і важко було сказати, чи він скикає людей до церкви, чи б'є на сполох. Але луна на небі й невизначні крики людей казали кожному, що недосвідчений "паламар" скикає людей на вогонь.

Ця горюча хата Вербія. Не лише хата, але й стаїна та інші будівлі. Такий вітер про рятують будинки не було мови. В таких випадках рятують життя людей, якщо вони не спіляють втїчи з горючої хати. А на подвір'ї Вербія не видно було нікого з його родини, яка складалася з чотирьох осіб: Вербія, його жінки, одної незамужої дочки і одної замухої жінки Мопсика. Але й про їх рятують не було жодної мови, бо вогонь охопив хату знадвору і зсередини. Запізно вдарити дзвони на сполох. Велика громада фармерів стояла й дивилася на горючу хату, знаючи, що в ній є люди. А дзвони не ставали дзвонити...

Дано знати телефоном до поліції в містечку. Приїхала поліція і почала шукати в згарищах за людськими трупами. В цій роботі допомагали поліції деякі фармери. Знайдено чотири до невідання згорілі людські трупи. Не було жодних сумнівів, що це були трупи цілої Вербієвої родини. Аж тепер фармери зважали, що біля вогню не було найстаршого Вербієвого сина, який мешкав на боці на куплених фармах. З тихом фармерами поліція поїхала до хати, в якій мешкав молодий Вербія. При електричнім світлі вона знайшла двоє людей, що зовсім спокійно спали собі на ліжку. Але при більш старанних оглядках виявилось, що Вербієв син і його жінка були неживі і лежали в калюжі крові, що стікала ім з чола.

Поліція замкнула хату на колдодку і знову поїхала до згарища. На дворі вже був день і поліція почала оглядати згорілі трупи. Виявилось, що в голові кожного трупа була діра від кулі. Тепер кожному стало ясно, що якась невідома особа насамперед всіх постріляла, а потім підпалали хату і інші будинки. Дальші огляди виявили, що в стаїнях погоріла вся худоба, коні, свині і курки. Живої погои не осталося на подвір'ї. Навіть собаки віде не було видно.

А дзвони не ставали дзвонити... Коли поліція поїхала до церкви, що стояла пів милі від хати старого Вербія, щоб побачити, хто так дово дзвонить і увійшла до дзвіниці, то застала там Мопсика. Його волосся на голові було розплатане, а з чола стікав літ густими струями від великої втомі довгим дзвоненням. Побачивши поліцію, Мопсик несамовито заревався і сказав: "Аж тепер я буду мати багато фармів, аж тепер, я не буду діводом".

— Божевільний, — сказав сержант поліції старіший на Мопсика свої руки. — Це справа його рук.

Приїшла зима й застала більшість фармерських шпихлірів порожними. Притиснені довгими, бідніми фармери випродали своє збіжжя зараз після молочення. Вони не могли чекати на кращі ціни, яких звичайно можна сподіватися на весні, бо моргеджові компанії, компанії фармерської машинерії, банкіри, сторники, лікарі, муніципалі, шпиталі й інші вірители, яких кожний фармер має так багато, як зізід на небі, один наперед одного приїжджали до фармерів особисто, або посилали своїх колекторів. Коли це не приносило вірителям бажаних наслідків, тоді вони вислали бейліфів, а ці прибили карточки на шпихлірах, які повідомили, що на підставі судового розпорядження фармер не має найменшого права до свого власного збіжжя. Після цього бейліфи націли трохи з міста й на підставі закону немилосердно грабили фармерську бідноту.

Як різні галапаси граблять фармерів під охороною панських законів, свідчить випадок з одним фармером, який заарештував був лікарів \$40 за один "трип" до хворої жінки. Два роки чекав лікар на гроші й не міг дочекатися, бо фармер не міг встарати. Вкінці лікар виврав па цього фармера джоджмент, а бейліф загнав до шпихліра чотири трохи, навантажні їх пшеницею. За \$40 забрав в цього фармера пшениці вартості \$143. Коли фармер запротестував перед бейліфом проти такого насильства і грабежу, то шериф "поясина" йому, що з цих грошей \$40 має отримати лікар, \$70 вносить судові кошти у зв'язку з джоджментом, а \$38 доларів на кошти бейліфа, включаючи трохи, які вивезли пшеницю до елевейторів в місті. Ще інший фармер, який довгував \$75 одній компанії фармерської машинерії за диски, після такої операції, як повинна, заплатив аж \$210. Були фармери, що "добровільно" вивозили до збіжжів елевейторів свою шерифом захоплену пшеницю в шпихлірах, щоб не платити кошти трохи, бо, як вони висловлювалися, "хай чужі в нас не заробляють, діше самому в себе заробити". Немало було випадків, що фармери вивозили останню пшеницю, яку вони мали для нашині, а яку бейліф захопив в шпихлірах, щоб "самі в себе заробити", бо знали, що як тільки пшениця в шпихлірах, то бейліф буде тягати з двору, що тільки йому під руки попаде і буде їм спокійно партиєр.

Серед таких "гараздів" застала фармерів нова зима. Прекрасні врожай не приніс ім сподіваної користі. Все працю загарбали п'явки, яких не дунали руки коло тяжкої праці на фармі, яких не кололо в боці від того, що їх патріста жині парка по ямах і камінь, яких не дунала в криках від того, що вони шуфлювали пшеницю з поля до шпихлірів під час холодення, яких не касали очі від недосваних ночей. На сторулі інтересів цих п'явок стоїть панські закони, які дозволяють різним п'явкам точити зрон з фармерів, доки доміє кров в пошнє іти чиста вода з їх "заступності" фармерам "заробити самі в себе". Так само і в цьому разі з фармерами, так оно є сподівано і так оно буде навіть, якщо фармери

Індор Штрава, американський посол до Франції, слухає з зацікавленням, як Леон Блум, провідник соціалістичної партії і прем'єр Франції, пояснює план Народного Форту щодо міжнародного положення. Він сказав, що французький народ є рішуче за припинення активності фашистів та за обмеження прав і дій банкірів і фабрикантів зброї.

не об'єднують і в один голос не скажуть всім галапасам: "Наше життя перше!"

Снігурський так само був без "добрих приятелів", які чигали на його працю. Але він не мав того клопоту з бейліфами та колекторами, який мали інші фармери. Це тому, що Снігурський був завжди в святкував і завжди знав, що ім відповісти. Він не раз врубав ім так, що ті дуже маленькими сідали до своїх автомобілів і з великим поспіхом відїжджали навіть без "гуд бай". Одного разу, коли колектор приїхав до Снігурського під час молочення, щоб заставити молотарку, бо Снігурський не дав компанії рати, Снігурський остерігав його, щоб він не відважился приступити до машини, бо може опісля жалувати свого кроку. Я зробив угоду з компанією кілька днів тому, говорив Снігурський колекторові, що маю право молотити цілу осін. Але колектор не вірив і пустився до сепарейтора, щоб прибити на йому картку й "закоши" заставити машину. Це так обурило Снігурського, що він не втерпів і потягнув колектора за різкі рази вилами по плечах. Колектор аж застогнав, але побачивши серйозну постань Снігурського він зі страхом блискавично кинувся до свого автомобіля і відїхав, тільки закурилися за ним.

Від тоді колектори були дуже різкими гістьми в Снігурського. Коли до інших фармерів вони вважалися, як собаки до падини, то до Снігурського компанії писали листи в справі його довгів, а опісля, коли це не приносило ім бажаних результатів, вживали судової дороги. Снігурський завжди говорив фармерам, що перше право до плодів його праці має його родина, а різні п'явки стоять в нього на другім місці. Так повинні поступати усі фармери, говорив він, і дати галапасам до розуміння, що ми теж хочемо жити. Це можна зробити, тільки треба бути організованими.

Одного дня, коли Снігурський завіз встановлю фїру пшениці до елевейтора, щоб доповісти два вагони, які він думав продати пізніше, а тимчасом кавав агентів дати собі "сторедж тикетт", приступив до нього місський філіцй, дав йому якісь папери і без жодного слова відїшов. Снігурський кину очима по паперах і побачив, що це "гарніші" на усю пшеницю, яку він завіз до елевейтора на "сторедж". Цю "приємність" зробив Снігурському місцевий агент компанії фармерської машинерії, який домагався, щоб Снігурський заплатив компанії весь довг тїєї осені. Снігурський відповів агентові, що всього довгу заплатити не може, бо він хоче потрохи заткати горло усім своїм вірителям, але агент стояв при своєму. Тоді Снігурський відповів агентові, що коли він стоїть дуже впертій, то не дістанє ані цента.

Вибравши "гарніші", агент думав і затримав руки з радості, що загнав Снігурського в тісний кут. Але помилився, бо Снігурський, переглянувши папери, залявся, що зломаного цента не дасть агентова за його впертість. Я поставив свою впертість проти впертості цього захланника і покажу йому, що його "гарніші" не має найменшої сили. Коли про це довідалися фармери, що були того дня в місті, то усі вони говорили, що Снігурський з цього не випутається, бо "гарніші" віддані судом, а судового документу легковажити не можна. А багачики тишались, що "большевик попав ім в руки" і п'як з них не вирветься.

Снігурський попросив одного зі своїх сусідів, щоб взяв його коні додому, бо він мусить це сьогодні поїхати поїздом до більшого міста С., щоб там залагодити одну справу. Сусід радо згодився і пів години пізніше Снігурський сів в поїзд. Усі здогадувалися, що Снігурський поїхав до С. в справі "гарніші", але кожний висловлювався, що справа пропаща.

Приїхавши до С., Снігурський зайшов до офісу моргеджової компанії і сказав, що хоче заплатити їй повну рату з процентом. Він сказав, що має в збіжжів елевейторі 2,800 бушлів пшениці на "сторедж", яку ще не продав, але хоче тепер продати. Він дав собі "сторедж тикетт", які переписав на компанію, а компанія продасть її на своє ім'я, відтїгне собі за рату в на решту дасть йому свій чек. Коли менеджер компанії запитав Снігурського, що за причина заставила його переписати "сторедж тикетт" на компанію, то Снігурський відповів, що це його справа та що в цій його пропозиції нема підступу і вона зовсім легальна. Пшениця в елевейторі є "сторедж тикетт" є в мене і я можу їх переписати на кого мені хочеться. Менеджер компанії зателефонував до елевейторного агента в містечку і коли той йому сказав, що Снігурський має 2,800 бушлів пшениці в елевейторі на "сторедж", тоді менеджер моргеджової компанії кавав виписати Снігурському поспідку, що він заплатив рату з процентом, а на решту грошей за пшеницю їм дамо компанійного чека, який Снігурський зараз таємно віднісав і мав при собі в офісі.

Коли про це стало відоме місцевий агент, якому Снігурський хотів заплатити повною рату, то голосно "загадав" на адресу "заглого большевика" і сказав, що він йому цього не даде. А фармери не могли і дна виїти, що Снігурський ліг на судовий документ і цілого йому за це не сталося. Вони заступили Снігурського, хто його на це наважив, а Снігурський відповів, що коли чоловіка принесе біда, то він мусить думати, як а неї виїти. Як би ми не виїти, ми не виїти а теперішній день, то я ручу вам, що ніхто не примусить виїти пшеницю до елевейторів на приказ бейліфа і заробити, як ви можете, "самі в себе". Я ручу вам, що тоді різні галапаси не скажуть обі дуже

тонко, бо що ціла громада, то не один чоловік.

Зачистивши фармерські шпихлірі, галапаси, здавалось, притихли на якийсь час. Вони знали, що тепер нема змислу посилати на фарми своїх колекторів або бейліфів, бо з камення води не витиснеш, голого не одбереш, а з порожних фармерських шпихлірів пшениці не забереш, бо в тих шпихлірах вже й миши білися над зерном.

Але цей "спокій" на фармах тривав не довго. Фармери приготувалися до другого наступу на фармери в першій наступі вони забрали від них збіжжя, а в другім наступі мали забрати землю.

— Жодних виправдань не сміє і не може бути, говорили фінансові бандити. Врожай був добрий і фармери мали нагороду заплатити свої довги. Такої другої нагоди скоро сподіватися не можна. Хто з них не заплатив залеглих рат і цього річної, то це знак, що він не хоче платити, говорив президент найбільшої моргеджової компанії на бенкеті в однім з найкращих готелів західної Канади. Ми мусимо дати фармерам до розуміння, що моргедж, це свята річ, це божі заповіді, які вони мусять виконувати. Хто винен, той віддати повинен. Чесного чоловіка пізнати по тім, як він виплачує свої довги. Чесний чоловік ніколи не забуває нашу традиційну приказку, що "Honesty is the best policy". Хто цієї приказки не приймає, той є дорожчик цими діями святыми словами, той ніколи не зійде з правильного шляху у своїм житті, той до самого свого скою залишиться чесним чоловіком і лояльним громадянином нашої великої країни. Наші вірители мусять брати приклад з нас. Ми не тільки тростями людських грошей. В нашім бізнесі є мільйони доларів, які вложило канадське населення. Між нашими депозиторами є багато бідних вдів, які повірили нам в свою обачність. Від усіх цих депозитів ми платимо другій процент. Платимо точно і совісно. Вдовине провсти не сміє і не може. Тому ми всі представники моргеджової компанії і трости народного гроша мусимо час від часу сходитися на спільні наради і вкладати спільні плани для добра канадського народу і нашої країни. Дозвольте мені піднести "гоаст" в честь прем'єра нашої провінції, який зробив нам велику честь своєю присутністю на сьогоднішнім нашім зібранні. Цим він тільки зміцнив приятельські стосунки, які досі існували між урядом й нами. Цим він доказав, що його серце б'ється для нашої провінції й цілої нашої прекрасної країни, де народ живе в щасті і радості.

— Ось бачите, що лише католицька газета про бенкет менеджерів моргеджової компанії, які забрали нашу працю і не лишили нам з нею навіть на мізерне існування, — говорив Свдерський до групи фармерів, що зійшлися одного вечора в його хаті, тримаючи ту газету у своїх руках. А тепер я прочитаю вам, що пише про ту саму справу інша газета, наша фармерська газета, яка всі такі справи, всіх таких паразитів, що бенкетують за наші гроші, включаючи "нашого" прем'єра, представляє нам в дійснім світлі. Послухайте:

"Зібравши добре жинво цієї осені, ограбивши фармерів з плодів їхньої цілорічної праці, невелика горстка менеджерів моргеджових компаній зі своїми жінками і з прем'єром нашої провінції весело забавлялися минулої середи в першокласнім готелі цього міста. Пили дороге вино зовсім їх не турбував той факт, що не вино цього вина, а сльози і кров тих фармерів, яких вони лишили в багатьох випадках без куска хліба в хаті. Пани серця не мають, їхне серце в кишнях, в яких потопав вся праця фармерів і робітників.

Дуже "патріотичну" промову виголосив менеджер найбільшої моргеджової компанії в Канаді, який спеціально приїхав на цю оказію аж з Монтреалу. Майно тієї компанії оцінюють на поверх чотириста мільйонів доларів. Сорок років тому, коли цю компанію зорганізовано, вона мала неповних три мільйони доларів капіталу. Прем'єр нашої провінції, в честь якого цей менеджер піднісв toast, є також шероцець тієї компанії. Ставши прем'єром, він переписав шері на свою жінку, щоб не говорили опісля, що він є тісно зв'язаний з найбільшими фінансовими бандитами в Канаді.

Але ми хочемо коротко спинитися надупроговою менеджером. Каже він, що між депозиторами моргеджових компаній є багато "бідних вдів". Як це вдови, може вдови по звичайних фармах і робітниках? Нічого подібного. Вдови по фармах і робітниках не мають сьогодні що їсти, не мають в що одягнути своїх дітей. Не одну вдову моргеджової компанії викинули з фарми за довг, не одну ще викинуть, коли тільки фармери до цього допустять. "Бідні вдови", про які говорив менеджер на бенкеті, це вдови по банкірах і фабрикантах. Перед нами лежить спис шероцевців одної моргеджової компанії, в якій стоїть, що одна така "бідна вдова" має в тій компанії шерів на \$1,785,000. Інші вдови мають по трохи менше. Ось які то "бідні вдови".

Але менеджер компанії знає, що говорить. "Дивіться, фармери, ті, що позичили в нас гроші на моргеджі, будуть чесні, совісно платить нам довги й проценти, не кривдять "бідних вдів", які повірили нам своїм ошадності, бо бог нас за це каратиме". Ось як треба розуміти натяк менеджера на "бідні вдови". І ось ці бандити викладають фармерські вдови з фармів на вулицю разом з їхніми дітьми, щоб "бідні вдови" по таких самих бандитах, що їм своє життя сесали кров фармерів і робітників, могли регулярно діставати проценти від тих грошей, що їм чоловіки здерли з трудящого народу. І в цьому трагічній допомагає моргеджовим галапасам прем'єр нашої провінції якому фармери і робітники доручили оборону їхніх інтересів. Це виглядає так, як би вдови доручила повикі опіку над ягнцями."

Так поносне промову менеджера наша фармерська газета, говорив Снігурський, — а від себе додав, що промова менеджера свідчить про підготовку до нового наступу на наше життя. І коли ми не будемо готові цей наступ відбити, то це до весні не з одним а нас тільки закуртять за фарми. Не забувайте, що наші багачики тримають своє збіжжя в шпихлірах. Наші вдови оточать його? На те, щоб деграти за нього винні ціни, це вдово бо багачики нохають шістьма носом і знають, що вони матимуть це одну нагороду набуту фарми за пшеницю. І кажу вам, що набудуть, якщо ми не будемо знати, як мало інформації, що вони вже тепер ведуть перемовки з моргеджовими компаніями. Тому й пропонуємо якнайскоріше скликати масовий мітинг фармерів і спільно порадитися, що нам діти робити, як відбити той наступ, до якого зараз приготувалися моргеджові компанії. По довгий дискусії рішено виробити друковані угодовення і скликати мітинг в хаті старого Дрозди так скоро, як тільки буде можливо.

(Далі буде.)

НЕ МОЖНА БУТИ БАЙДУЖНИМ ДО ОРГАНІЗАЦІ

Лек Кардинал, Алта. — В шій місцевості є зорганізований маленький відділ ЛФЕ, але не продає майже жодної діяльності. Деякі товариші, що належать до організації, думають, що в капіталістичній системі вони ще будуть багачами. Деякі відказуються приходити на мітинги організації і т.п. Ось такі причини довели до того, що наш відділ майже не проявляє організаційного життя.

Ми фармери повинні вже навчитися і зрозуміти, що чим більше ми будемо працювати, тим більшу користь будуть мати капіталісти. Не яке кожкому ясно, що чим більше працюємо, даватимось чим більше в своєму житті не знали, що це таке праця. Коли ж ми будемо організуватися, сходитися на мітинги і обговорювати свої справи, це принесе для нас багато користі.

Тяжкою працею на фармі ми не добриємося в теперішній системі, але ми зможемо хоч трохи поліпшити своє життя, коли ми будемо організовані. Тому беріть, товариші, до організації праці і досягнете саймих іспанських та французьких трудящих.

И. Л.

В СТЕПОВИХ ПРОВІНЦІЯХ СПІСУЮТЬ НАСЕЛЕННЯ

Вінніпер. — Минулого тижня в понеділок мала армія енумераторів розпочала спис населення в трьох степових провінціях. Такий спис відбувається в цих провінціях по п'ять років і триває пересічно шість тижнів. Між численними питаннями, на які треба буде відповідати урядникам, є питання про народність, заняття, скільки хто заробляє, а коли безробітний, то яка причина, що він безробітний.

На це останнє питання більшість робітників відповідатимуть, що вони безробітні тому, що не мають роботи. Але найбільш правильна відповідь повинна бути та, що причиною їхнього безробіття є капіталістична система, яка вже довше не може задовольнити потреб трудящого народу, бо вона вже своє віджила.

ТЮРМА — ДЕНСІНГ

Директор Вікстонської тюрми (Англія) дозволив ув'язненим брати лекції модних танків. В цій тюрмі живеться як в санаторії і ув'язненим завдують багато вільних громад.

Правда, це тюрма особлившого гатуку. До неї попадають тільки люди, що не в стаїні виплачувати боргів і банкрути. В минулому році ця тюрма дала привласнювачам 20 тис. в'язнів на тїм числі 7 тис. жінок. Тюрма поділена на три департаменти. В першому, найбільше комфортабельному, сидять ті, що заборгували не менше, як 5 тисяч фунтів стерлінгів. Не можна ж, черг побєри, їх саджати порух з дрібнотото, що не заплата боргу в сумі кількох фунтів. Для дрібності призначений третій департамент, найменше комфортабельний.

МУССОЛІНІ ВІДВІД ТЕКРЕТ ПРО КОНТРОЛЬ ДОМАШНІХ РИНКІВ НА ПШЕНИЦЮ

Рим, Італія. Тут видано минулого тижня в понеділок декрет, який регуєє італійські пшеничні ринки. Декрет авторизує встановлення ціни на пшеницю згідно з потребами релжави і з пшеничними запасами. На підставі цього декрету весь пшеничний врожай в Італії має заходитися в єдине (магазінах) за встановленою ціною, якої потрібно на негайну кокусумцію і нашітня.

Пшеничні імпорти, ціни і всі питання, які відносять до дистрибуції пшениці, підлягають повній контролі уряду.

Що таке Народний Фронт

НАПИСАВ
ГЕОРГІЙ ДІМІТРОВ

Багато мир не досить. Ми не можемо боротися за нього. Загальна пропаганда проти війни є абсолютно недостатньою. Пропаганда проти війни "загальною" зовсім не стримує зловників у Берліні чи Токіо від досягнення їхніх цілей; вони були б задоволені, якщо робітничий клас не шов би даліше поза поширення загальної пропаганди.

Успішна боротьба за те, щоб затримати мир, вимагає обдуманого орієнтації спільних зусиль пролетаріату і найширших мас проти дійсних воєнних паліїв і проти тих сил в кожній країні, які прямо чи непрямо допомагають війні. З цієї точки зору найбільшою важливістю в кожній країні є це, щоб виготовити специфічну, правильну тактичну лінію в боротьбі за мир.

В країнах, де при владі є фашизм, робітничий клас розуміє, що сутність антифашистської боротьби полягає у викриванні шовіністичної демогонії і воєнної підготовки. Тому робітничий клас старіється з'єднати всі сили, які можуть допомогти до катастрофи в якій фашизм хоче кинути народ. У боротьбі проти фашистської диктатури і милітарної агресії пролетаріат і найширші маси в Німеччині, Італії і інших фашистських країнах діють не тільки у власному інтересі, але в інтересі миру, в інтересі усіх народів, цілого людства.

І спеціально важливою проблемою в тактиці робітничого класу, особливо в країнах, які прямо загрожені атакою, є в теперішній час відношення до закордонної політики урядів до оборони країни. Розуміється, що для робітничого класу і усього трудящегося народу не є байдужою справою, яку закордонну політику ведуть уряди відносно фашистських ворогів; як уряди підтримують агенти фашизму, чи підтримують ефективні заходи проти них; як забезпечують населення проти жахливості війни, і ін. Бути байдужим до питання оборони країни, значить віддати обмірковування таких справ під контроль буржуазних урядів. Таке становище в ніякій спосіб не допоможе справі миру. Не є це випадком, що верхні верстви північної буржуазії завжди дивилися на цю царину, як їхній монополіст, як на свою "святу святих". Цьому буржуазному монополісту мусить бути поставлено кінець раз назавжди.

Пролетаріат не може обійтися без своєї власної незалежної політики по цим питанням. Не дозволяючи собі під ніяким зглядом посковзнутися в буржуазне становище, партія пролетаріату з своєю власною платформою і своїми власними домаганнями мусить енергійно брати участь в справах закордонної політики і в тих справах, які стосуються оборони країни.

Як непримиримий захистник активної оборони народу і країни проти фашистського поневолення, робітничий клас мусить пов'язувати проблему оборони з домаганнями за поширення демократичних прав для робітників і селян і за оборону їхніх життєвих інтересів. Його передумовою мусить бути те, що тільки демократична ця революційна армія, діяльність в якій фашистський режим не може виступити з своїх фашистських і військових революційних елементів і виконання найбільш повних домагань робітничого і селянських мас є неспівмірними в їхній боротьбі проти фашистського атак. Представники робітничого класу роблять правильно, коли вони підтримують такі заходи, які утруднюють для буржуазних урядів здавати фашистським нападкам, врядувавши тим самим волю і незалежність свого народу.

Комуністи підтримують, щоб велика влада пролетаріату могла забезпечити надійну оборону країни і її незалежність, так як продемонстровано Радянським Союзом в такій ситуації, в якій існує пряма небезпека війни з боку фашистських агресорів. Одночасно вони старіються створити уряд Народного Фронта. Рішучі заходи проти фашистських і реакційних елементів в країні, проти агентів і співробітників з ворогами миру, забезпечують контроль організованих мас в обороні країни. Уряд Народного Фронта захопуюватиме розвиток бойової оборони народу проти фашистської агресії.

Тільки влада пролетаріату може забезпечити надійну оборону країни і її незалежність, так як продемонстровано Радянським Союзом в такій ситуації, в якій існує пряма небезпека війни з боку фашистських агресорів. Одночасно вони старіються створити уряд Народного Фронта. Рішучі заходи проти фашистських і реакційних елементів в країні, проти агентів і співробітників з ворогами миру, забезпечують контроль організованих мас в обороні країни. Уряд Народного Фронта захопуюватиме розвиток бойової оборони народу проти фашистської агресії.

Так довго, як влада в теперішній час є в руках буржуазних урядів, немає гарантії за дійсну оборону країни; і так довго, як озброєні сили держави вживаються проти трудящегося народу, робітничий клас не може нести жодної політичної відповідальності за оборончі заходи, які підприємляють такі уряди. І тому робітничий клас є проти військової політики і воєнних бюджетів таких урядів. Це не виключає можливості в специфічних випадках мотивованого здержання від голосування на ті окремі заходи оборонного характеру, які необхідні для того, щоб зрозуміти атак фашистських агресорів труднішим (наприклад, скріплення кордонів); як також голосування і підтримання таких заходів, які потрібні для охорони народу проти воєнної страхіття (сховища від газозового атак, газові маски, обсяги першої допомоги, і ін.).

Цей час вже минув, коли робітничий клас не брав незалежної і активної участі в розв'язці таких важливих питань як війна і мир. Різниця між комуністами і реформістами, революціонерами і реакціонерами в робітничому русі зовсім не полягає в тому, що тоді, коли реформісти беруть участь в розв'язці цих проблем, революціонери залишаються на боці. Ні, різниця є в тому, що реформісти в цих, як і в інших справах, обирають інтереси капіталістичного класу, тоді як комуністи обороняють інтереси робітничого класу, інтереси народу.

Ця гнучка більшовицька тактика, яка є застосовуваням специфічної точки в загальній тактичній формульованій, яку зроблено Сьомим Конгресом Комуністичного Інтернаціоналу, є необхідною обумовлена цілою теперішню міжнародною ситуацією, особливо присутністю різних добре відомих фашистських агресорів.

Смішно слухати "лівих" фразеологів різної породи, які представляють цю тактику, маскуючи, як безкомпромісний революціонери. Згідно з ними, всі уряди є агресорами. Вони навіть пробують покіркатися на Леніна, який, під час імперіалістичної війни в 1914-1918 рр., відкинув аргументи соціал-шовіністів, що "нас заставляло — ми оборонимося". Того часу світ був поділений на дві милітарні імперіалістичні коаліції, з яких кожна добивалася світової геґемонії, з яких кожна підготувалася і підтримувала до імперіалістичної війни. Тоді не було країн, де пролетаріат мусив функціонувати, ані не було країн з фашистською диктатурою.

Сьогодні положення відмінилося. Сьогодні існують: 1) пролетарська держава, яка є найбільшою твердиною миру; 2) дефінітивні фашистські агресорів; 3) число країн під прямою небезпечкою фашистської агресії і втрагують їхньої країни і їхньої національної незалежності; 4) інші капіталістичні країни, які в цю хвилину заїтересовані в збереженні миру. Це означає, що тепер існують предмети для політичного передбачення, які пробують при-

Георгій Дімітров

кордонів Франції і Бельгії, він наперед був переконаний, що англійський панівний клас буде саботажувати застосування санкцій проти нього.

Кажуть, що застосування санкцій збільшує милітарну небезпеку, що санкції ведуть до війни. Але це не так. Навпаки, успіх агресора збільшує небезпеку війни. Чим рішучіше застосовувати санкції фінансово-економічного характеру проти фашистських агресорів (цілковите відмовлення кредитів і припинення торгівлі та доставляння сирових матеріалів), тим менше охочий буде німеччині фашизм починати війну, яка потягає за собою багато більше ризико.

Лігу Націй треба безпощадно критикувати за її вагання, пасивність і непослідовність. Робітничий клас веде безкомпромісну боротьбу проти урядів тих імперіалістичних держав, які, будучи членами Ліги, дозволяють своїм загарбницьким амбіціям допомагати агресорів, саботажувати заходи для затримання миру і жертвувати інтереси наших власних інтересам великих імперіалістичних держав.

З цього, однак, не випливає, що ми мусимо займатися загальною негативною ставище до Ліги Націй. Чому мав би пролетаріат зміцнювати руки всіх воєнних паліїв, які тепер борються проти Ліги? З одного боку, якраз ті, які є головними ініціаторами війни — Німеччина і Японія — захищали Лігу; з другого боку, до Ліги входять тепер Радянський Союз, який кинув увесь свій міжнародний вплив на бік миру і колективного забезпечення. В Лізі є також інші держави, які не бажать дати фашистським агресорам вагати атакувати інші народи. Той, хто не вміє провести різниці між Лігою Націй і шимпаною у Лігів сьогодні, той, хто не може бачити різниці між різними членами Ліги Націй, той, хто не приймає патиску мас на Лігу і на окремі капіталістичні уряди на-

те, щоб затримати цю той є базисом, а не революціонером, не пролетарським державником.

Робітничий клас мусить підтримувати ті заходи Ліги Націй і окремих держав, які є справді накреслені для затримання миру (накти неагресії і взаємної допомоги проти агресора, пакти колективного забезпечення і фінансово-економічних санкцій). Не тільки треба бажати підтримувати, але треба вжити могутнього масового протivoвоєнного руху на те, щоб примусити Лігу, як також уряди окремих країн, підприємляти серйозні заходи для оборони мира.

Неправильно думати, що політика постійних концесій на домагання фашистських паліїв війни з боку Ліги Націй і з боку окремих країн (Англія, Франція, Бельгія і ін.) може допомогти в затриманні мира. Робітники не забули, що певного періоду у внутрішній політиці Німеччини, угодовство і капітуляція перед наступом фашизму прочитали фашизм шлях для захоплення влади. На міжнародній арені така капітуляція звільняє руки фашизму.

Також неправильно думати так, як це роблять реакційні соціал-демократичні провідники, немов справа миру зостається в цей час питання нового розподілу джерел сирових матеріалів, колоній і мандатних територій. В дійсності, це робиться з метою відвернути увагу мас від воєнних паліїв. Одночасно така пропозиція приховує бажання дати німеччині фашистському частину колоній, які ще більше скріплять його воєнне становище. Не є це ділом пролетаріату одобрювати один чи інший спосіб розподілу колоній і мандатів між імперіалістами. Завданням пролетаріату є підтримувати боротьбу колоніальних народів за їхні інтереси і права та за їхні остаточне визволення спід імперіалістичних держав.

Домагання пролетаріату щодо Ліги Націй і буржуазні уряди підприємляють ефективні заходи проти фашистської агресії ані на хвилину не затемує найважливіший елемент в затриманні мира, основний і вирішувальний елемент — незалежну дію широких мас в обороні мира.

Немає й найменшого сумніву, що, коли міжнародний пролетаріат, з його масовими організаціями, особливо трейд-юніонними організаціями, був би діяв в об'єднаній спосіб такими засобами як страйк тощо, і був би не допустив ані одного пароплава до Італії чи з Італії, ані одного поїзду, що італійський фашизм був би давно стояв перед необхідністю скінчити загарбницьку війну проти етіопського народу.

Але створення справді широкого Народного Фронта за мир, достаточного сильного, щоб повести таку боротьбу проти бойового фашизму, є можливий лише тоді, коли досягнена пролетарська єдність дії. І тільки за установлення цієї єдності робітничого класу дає французькому і іспанському пролетаріату вагати створити могутній антифашистський Народний Фронт.

Розірвана внутрішнім єврейським і лондонська конференцією Соціалістичного Інтернаціоналу і Міжнародної Федерації Трейд-Юніонів з головним очіюком в Америкеї, під патрістком реакційного класу, оманула міганян потреби негальної здійснення об'єднаній пролетаріату на краєву і міжнародну скало. Конференція не захотіла робітничу масу до незалежної дії. Вони обмежились до поклатання усіх націй на Лігу Націй, яка не відняла питання оборони капіталістичного світу, який є пред-

метом атаки з боку Японії. Вона не спромоглася осудити тих лейборитів і соціал-демократів, які виступають за оборону агресивної політики імперського фашизму, маскуючись фразами про "затримання мира".

Не дивлячись на це, в рядах Соціалістичного Інтернаціоналу і Міжнародної Федерації Трейд-Юніонів розвивається рух, який сприяє єдиному фронтові робітничого класу. Основні інтереси цілого міжнародного пролетаріату вимагають, щоб ці сили вийшли переможними і подолали спротив тих, які протиставляють єдиному фронті. Зміна в фашизмі до ступіня мілітарного наступу використовує незгоду в партіях та організація робітничого класу окремих країн і в такій спосіб робить потребу об'єднаної міжнародної солідарності робітничого класу в інтересі затримання мира найбільш необхідною.

Коротко, отже, здійснення цієї об'єднаної міжнародної політики пролетаріату є можливе на таких умовах:

Перш за все, поновне встановлення і зміцнення актуальної міжнародної пролетарської солідарності для оборони інтересів найширших верств трудящегося населення; рішучий відрив соціал-демократичних партій від імперіалістичних інтересів їхньої буржуазії.

Подруге, дати волю можливій підтримці мирній політиці Радянського Союзу, пролетарській державі, яка неухиляно сторожить мир між націями. Це ставить понад все інше рішучу боротьбу всіх робітничих партій проти всяких контрреволюційних намагань ототожити закордонну політику Радянського Союзу з політикою імперіалістичних держав, ототожити Червону армію, цей сильний мир миру, з арміями імперіалістичних країн — намагання, які грають в руки фашистським воєнним паліям.

Потребе, однієї мети і сконцентровані удари проти фашистського агресора; відміне відмовлення до агресора з одного боку і до жертв агресії з другого; викривання кожного намагання затемнити різницю між фашистськими і нефашистськими державами.

Почетверте, незалежна боротьба пролетаріату за мир, незалежна і від капіталістичних урядів і від Ліги Націй, — боротьба, яка не допустила б до підніннення робітничого руху прихованим комбінаціям імперіалістичних урядів, які беруть участь в Лізі.

Серед теперішніх умов боротьба за затримання мира є боротьбою проти фашизму і по суті вона є революційною боротьбою.

Збереження мира загрожує фашистському загнелю; збереження мира збільшує внутрішню трудність фашизму і підкопує фашистську диктатуру буржуазії. Затримання мира помагає зростовити сила пролетаріату, сила революцій, дозволяє улягати розкол і рядах робітничого руху, затримання мира помагає пролетаріату ві стати керівним класом в боротьбі негую трудящегося народу проти капіталізму; затримання мира розколює основу капіталістичного ладу; затримання мира приєднує перемогу соціалізму.

Сталін вказав, що "війна може спалахнути несподівано. Тепер війни не вибувають, вони просто починаються". Це вимагає від комуністів покая в єдиного розуміючий характеру воєнної небезпечності заходів і способів, як борються з нею.

Рішучий крок до дії міжнародного пролетаріату проти воєнних паліїв є сьогодні в кожній країні розвиток комуністичними партіями перенергічної, постійної і неухиля-

ваної кампанії в усіх виглядах соціального і політичного життя за затримання мира. Комуністи провадять цю кампанію навіть перед тим, доки прийде до перегорів з проводом соціал-демократичної партії; але вони провадять її, звичайно з перспективою єдності дії між комуністичними і соціалістичними партіями. Комуністи напружують всі свої сили, щоб перемогти спротив реакційних соціал-демократичних провідників до єдиного фронту; вони, наскільки лише можливо, пробують підтримувати спільну боротьбу проти спільного ворога.

Така кампанія за єдність ко-

муністів і соціалістів допоможе активізувати і солідарності всіх сил пролетаріату, не тільки на краєву, але й на міжнародну скало. Це дасть сильний стимул припливові до руху ліній секцій міського і сільського трудящегося населення, мас нижнього середнього класу, фермерів і професіоналів, всіх симпатиків мира. Це сприятиме створення непереможної бойової сили міжнародного пролетаріату, всіх тих, хто працює, всіх народів за затримання мира.

Боротьба за мир є боротьбою проти фашизму, проти капіталізму, є боротьбою за триумф соціалізму в цілому світі.

ПОСУХА ГРОЗИТЬ ЗАСІВАМ

Минула зима мала дуже мало опадів і земля висохла, заки настав весна. Від кількох тижнів триває посуха з фатальними наслідками для ярих засівів, що представляються нижче середньою. Посаджена бараболя переважно ще не зійшла. Стан озимини також не світлий, особливо жита. Взагалі озимина перебула зиму слабо, істотно вимерзла і загрожено загниє. Посуха може її цілком знищити. Загрожена також вся огородинна, яка доки не потребує дощу, що його не заступить піднявання. Очочеві дерева перебули квітучу пору добре а весняні холоди спричинилися значно до зменшення кількості галапасних комах, що вийде на користь овочевим деревам. Якщо в найближчих днях не буде дощу, посуха знищить всі засіви і населення Західної України опиниться знов в катастрофі.

ЗЛОДІЙ З ТИТУЛАМИ

В перемиському сузі завар опадів і земля висохла, заки настав весна. Від кількох тижнів триває посуха з фатальними наслідками для ярих засівів, що представляються нижче середньою. Посаджена бараболя переважно ще не зійшла. Стан озимини також не світлий, особливо жита. Взагалі озимина перебула зиму слабо, істотно вимерзла і загрожено загниє. Посуха може її цілком знищити. Загрожена також вся огородинна, яка доки не потребує дощу, що його не заступить піднявання. Очочеві дерева перебули квітучу пору добре а весняні холоди спричинилися значно до зменшення кількості галапасних комах, що вийде на користь овочевим деревам. Якщо в найближчих днях не буде дощу, посуха знищить всі засіви і населення Західної України опиниться знов в катастрофі.

ЩЕ ЧОГО БРАКУВАЛО

В південній частині ясельського повіту ширитися пошесть сабачої скаженності, що опанувала громади Чекаї, Мрукова, Перегринка, Завадка, Воля Дубовецька і Добриня. Влада наказала вибити всі пси в загаданих громадах. Покусаних людей є лише вісім.

БЕЗРОБІТНИЙ ЗАГИНУВ СТРАШНОЮ СМЕРТЮ

Йосиф Марусевич у Львові стратив працю і опинився в крайній нужді. Разом з ним нужду терпів жінка і діти. Одного дня він випровадив жінку і дітей з дому на вулицю а сам лишився в неті. Жінка думала, що її муж вийде зараз за нею і ждала його на вулиці. Марусевич тимчасом випив формалін, потім облив себе бензиною підпалив і вискочив через вікно на вулицю. Жінка почала гасити і рятувати горючого чоловіка, але вже було запізно. Він так страшно попарився в Конюшків і Рука. Вогонь знищив 9 фектарів кільканадцятилітньої культури.

НОВИ КОСТЕЛИ В УКРАЇНСЬКИХ СЕЛАХ

Польський архієпископ Твардовський переініціав на території городенського і снатиєського повітів, причому посвятив нові костели в Ясенові Мильному, Станіславівській єпископ Базке посвятив новозбудований костел в Іваниці під Станіславовом.

ЗАВОРУШЕННЯ НА ВОЛИНІ

В містечку Апаленці повіт Рівне є велике число безробітних. Тому, що влада не розпочала гамільних публічних робіт, а допомоги теж не дають, безробітні влаштовують демонстрації, які прийняли досить грізні розміри.

У Красноставці, пов. Снятин, 28-літній Микола Муринюк підчас суперечки ударив Михайла Юрійчука так сильним камешком у голову, що він наслідком заломання черепа втратив мову.

В селі Акрешорах, пов. Коломия, два рабівники підконалися в ночі під хату господаря М. Ткачука, влізли до сенищ і паляквашин жінку з хлопчиком словами "дишай трохи бо уберемо", забравши 50 злотих і інші речі.

В Журашці, п. Перемиський, управитель місцевої школи Домбровський, зарізав кухонним ножем в селі Олександрівці Михайла Колявського, гасивий втекти в ліси у Дрогобичі, застріляна Зарісці 16-літній М. Плясконоса, що приловачився на крадіжці дерева, почав угігати.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Пайкраще буде, коли те, що ти пишеш, напише той, хто повинен це зробити. Переказувати вам, ані до заряду і робити спрощення аж через треті руки, унагаємо за неправильне і тому місця не будемо.

FARMER'S LIFE

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS' FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$2.00

Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

Щопливи для українського фермерства в Канаді — виходить кожної середи.

Видав Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchард і МсГрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$2.00

FARMER'S LIFE

Cor. Pritchard Ave. & McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

ЩЕ ОДНА ПЕРЕДВИБОРЧА ОБЦЯНКА ЛІБЕРАЛІВ ПІШЛА В КІШ

Між численними обцянками ліберальної партії на чолі з Мекензі Кінгом перед останніми домініантними виборами була обцянка про перебравня центрального банку, або як його називають офіційно Бенк оф Канада, на публичну, тобто державну власність. Ліберальні політики критикували тодішнього консервативного прем'єра Бенета, що він створив ще один приватний банк і віддав його під контроль приватних фінансистів тоді, коли народ Канади домагався державного Банку, який мав би повний контроль над кредитом країни. Ліберали обцяли перед виборами, що як тільки прийдуть до влади, то цей банк стане публичним.

Трудящий народ Канади не приписував великої ваги цій обцянці ліберальних політиків, бо він знав, що в капіталістичній системі навіть державні банки не принесуть йому великої користі, тим більше, коли крім такого державного банку ніде не будуть існувати приватні банки, аскураційні компанії, моргеджові компанії та інші капіталістичні фінансові інституції. Але ліберальні політики говорили трудящому народові перед виборами, що ця обцянка Мекензі Кінга є доказом того, що ліберальна партія є «проти великого капіталу».

І оце минулого тижня ліберальний уряд в Оттаві ясно показав, що він обороне інтереси найбільших канадських капіталістів, фабрикантів і банкірів, так само, як це робив консервативний уряд Бенета. Ліберальний уряд Кінга заговорив устами Дюнінга, міністра фінансів, що він не думає перебрати Бенк оф Канада на власність канадського народу, але старатиметься закупити в ньому більшу частину шерів і таким чином дістати над ним контроль. А ці цілі Дюнінг пропонував в парламенті законопроект, який дав би йому право, як міністру фінансів, видати \$5,100,000 на закупку майже 51 проц. шерів в Бенк оф Канада. Дюнінг каже, що тоді уряд буде мати не лише більшість шерів в згаданому банку, але й більшість своїх акційорів, а це дасть йому контроль над банком.

В такі «аргументи» Дюнінга ніхто із здорово думуючих людей не повірить. Мати більшість директорів в Бенк оф Канада, не значить ще мати в ньому контроль. В теперішнім парламенті ліберальна партія на чолі з Мекензі Кінгом має абсолютну більшість і таку саму більшість мав перед тим Бенет, але це не значить, що вони мали повну контроль над парламентом, тобто над тими законами, які ухвалювало в парламенті. Контроль над парламентом мав Бенет і тепер мають за Кінга канадські капіталісти, такі як Бітті, Гордоні, Ейрді і їм подібні. Як вони грали, так Бенет і Кінг мусили грати продовжувати. Точно так само можна сказати про Бенк оф Канада. Пусті балаки Дюнінга, що уряд матиме більшість своїх директорів в Бенк оф Канада, бо як довго між його директорами будуть представники фінансового капіталу хоч би навіть в меншості, так довго вони диктуватимуть політику того банку.

Сісефіний провідник Вудсворт висі поправку до законопроекту Дюнінга, яка домагалася, щоб уряд Кінга закупив усі шерів банку і перебрав його на публичну власність, щось подібного, як це було зроблено з колишньою Сіенарською залізницею. Але заступник спікера (головно) парламенту Гендерсон закинув, що поправка Вудсворта є не на місці і коли прийшло до голосування, то це рішення заступника спікера було підтримано 111 голосами проти 23. За рішенням заступника спікера голосували усі присутні ліберальні послы і 16 консервативних послів, а проти нього голосували 4 консервативні послы, соціал-кредитові і сісефієнки. Чотири консервативні послы голосували проти рішення заступника спікера з політичних мотивів, а не тому, що вони є за перебраванням Бенк оф Канада на державну власність. Соціал-кредитові послы закинули, що вони є за перебраванням центрального банку на державну власність і націгнували лібералів за знехтування перед-вісних обцянок.

Таким чином ще одна обцянка лібералів знайшла собі дорогу до коша. І не одна ще там опиниться, бо ліберальна партія, так само як консервативна, прийшла до влади обцяном трудящого народу. І такі речі матимуть місце так довго, як довго трудящий загаль не зрозуміє, що йже час, аби найвища буржуазна партія опинилася на смітнику, аби в парламентах, засідали люди, які оборонятимуть інтереси більшості, а не інтереси горетких капіталістів.

«ПИТАННЯ ЖИТТЯ І СМЕРТІ»

Консервативна газета «Кенгаді Гералд» пише про потребу більш агресивної акції з боку домініантного уряду в справі продажі канадської пшениці на світових ринках. «Гералд» зазначає, що продаж пшениці є «питанням життя і смерті для Канади».

Для фермерів західної Канади сама продаж пшениці не є питанням життя і смерті. Питанням життя і смерті для фермерів західної Канади є те, яку ціну вони отримують за свою пшеницю зараз і яку ціну отримуватимуть вони тоді, коли канадський уряд виступить, як не реалізація «Гералд», більш агресивна акція в справі продажі пшениці. Це питання життя і смерті пшениці, тобто пшениці життєво важливої питання життя і смерті хліба для більшості людей, бо вони не турбуються тим,

які ціни будуть на тих ринках. Вони знають, що як би навіть Бушель канадської пшениці продавався на тих ринках по 30 центів, то вони на цьому нічого не втраять, вони й тоді добре зароблять, бо дадуть фермерам таку ціну, яка забезпечила б їм (спекулянтам) добрі зиски. Але фермери західної Канади цікавляться не лише ринком на свою пшеницю, але тим, що вони дістануть на тих ринках за свою пшеницю.

І коли консервативна газета «Кенгаді Гералд» радить домініантному уряду підняти більш агресивні кроки в справі продажі канадської пшениці, то вишпегський ліберальний щоденник «Фрі Прес» старається доказати, що уряд Кінга вже зробив в цій справі дуже багато. «Фрі Прес» наводить, що від 1 серпня 1935 року до 22 травня 1936 року Канада експортувала 166,095,876 бушлів пшениці, коли в тім самім сезоні 1934—1935 року, за консервативного уряду Бенета, експортовано лише 123,473,450 бушлів. І за це збільшення експортів канадської пшениці «Фрі Прес» дає повний кредит теперішньому ліберальному уряду за його «мудру» політику відносно пшеничного питання.

Каже «Фрі Прес», що ліберальний уряд Кінга ввів в життя свої обцянки, які він поробив перед виборами відносно пшеничного питання. Тоді ліберали були тієї думки, що не продана пшениця гальмувала ринки і тому її треба якнайшкіль скорше продати в такий спосіб, щоб не «подолати» ціни і щоб під час цього процесу ліквідації пшеничної надлишки загарантувати фермерам «справедливу» ціну. І канадська пшениця, каже «Фрі Прес», продається тепер на ринках зовсім свобідно і по такій ціні, яку тільки можна виручити. Але, що факту тоді закрито, то «Фрі Прес» мусить признати, що теперішні ціни на пшеницю є 8 центів на бушлів менші, як були на початку теперішнього збіжжєвого року в серпні 1935 року. Що це означає? А означає те, що Канада втратила \$13,287,644.08 на тій пшениці (166,095,876 бушлів), яку продано цього збіжжєвого року. А що канадський уряд мав і зараз має на своїх руках майже всю пшеничну надлижку, то значить, що цю втрачену він мусить покрити з державної каси, а в державній касі не буде грошей, якщо уряд не стягне їх з канадських фермерів і робітників. Це означає також, що теперішній ліберальний уряд доміє пшеницю на ринку і продає її по конкуренційних цінах, значить, ломает їх.

Канадські спекулянти збіжжєм піддали недавно гадку, щоб в Канаді створити так званій «Пшеничний інститут». Завданням цього інституту, як каже «Фрі Прес», не було б займатися продажем пшениці, хіба так лише випадково. Пропонувавший інститут мав би студіювати в який би то спосіб збільшити продаж канадської пшениці й планувати широку рекламу для неї по цілім світі. До цього інституту мали б входити представники від фермерів (такі самі, які входять зараз до пшеничної ради), збіжжєвих компаній і від уряду. І коли уряд відложити на цю справу відповідну суму грошей, говорить «Фрі Прес», то цей інститут може зробити «надзвичайно корисну роботу». Розуміється, але для кого? Чи не для збіжжєвих компаній, яким реклаमा канадської пшениці оплачувана державною касою, принесла б більш зиски?

Зараз маємо пшеничну раду, яку створив Бенет, а яку опісля переробив на своє кошик Мекензі Кінг. Члени цієї пшеничної ради, які беруть по \$12,000 річно самої платні, а ще більш видатки, мали зробити все; і ринки на пшеницю знайти і допильнувати того, щоб ціни не «полетіли» стрімголов додолу. Але видно, що цього пшенична рада ніяк не втне. Тому тепер пани говорять про пшеничний інститут, а опісля ще щось придумують. Та все одно пшеничного питання вони не розв'яжуть й хаосові на світових пшеничних ринках вони не зарадять, бо цей хаос викликала анархія в капіталістичній продукції, де найменшу річ продукують не для вжитку загалу, а для зиски.

МОЖЛИВІСТЬ ЗАГАЛЬНИХ ВИБОРІВ В МАНІТОБІ ЦЬОГО РОКУ

Серед ліберальних кругів в Манітобі панує зараз більший кружальце роздумів про те, що уряд Брекена розпише провінційні вибори ще перед кілцем вересня цього року. Кажуть, що Оттава є за тим, щоб загальні вибори в Манітобі відбулися цього року, але заки западе дефінітивне рішення в цій справі, уряд Брекена скличе кокус (довіровичі наради) своїх прихильників в парламенті для обговорення цього питання.

Кажуть, що уряд Брекена планує широку програму будови доріг на осінь, а це, як звичайно водиться в політиці канадських буржуазних урядів, є ознакою надходивих виборів. Під цим зглядом всі канадські буржуазні уряди однакові. Минулою осіню Бенет призначив був понад \$2,000,000 на будову доріг в Манітобі, щоб за ці гроші купити собі голоси фермерів, а цього року ліберально-прогресивний уряд Брекена пробує вжити дану суму шукку. Якщо уряд Брекена добре поведе, то вийде тим дорожчим, так як минулою осіню поїхав Бенет.

Товариство манітобських лібералів скликає свою річну конференцію в Портсдженд за Прейрі на 15 липня, на якій виробить організаційні плани для кожного провінційного виборчого округу в Манітобі. Лідери цього товариства не хочуть говорити публично про питання виборів цього року, але приватно деякі з них кажуть, що зовсім не будуть здивовані, коли уряд Брекена розпише загальні вибори на вересень.

УХВАЛЕНІ БОЙКОТУВАТИ ІМЦЕЦЬКІ ТОВАРИ

Монтреал, Кве. — Конгрес канадських євреїв, що відбувся тут минулого тижня, постановив «підтримувати всі міри, які мають за ціль повністю бойкоту імцєцьких товарів». Таку резолюцію прийнято на останній сесії цього річного конгресу.

Протифашистська демонстрація перед будинком італійського консульства на 5-ій вулиці в Нью Йорку, в якій взяли участь усі організації, афілійовані до американської Ліги проти війни і фашизму.

«БЕЗСТОРОННІСТЬ» БУРЖУАЗНОЇ ПРЕСИ

Свого часу наша газета писала про те, що фермери степових провінцій дуже мало скористали з доплати, яка їм належала від домініантного уряду за пшеницю доставлену до пшеничного пулу 1930 року. Скористали мало тому, що ця доплата опинилася в більшості в кишенях фермерських вірителів, як моргеджових компаній, компаній фермерських знярядів, банкірів тощо.

Крім того організація Юнайтед Фармерс оф Канада, Саскечеванська Секція, яка це зробили вище наведені вірителі. Чеки за доплату до пшениці вислали фермерам пшениці пулу трьох степових провінцій. З цих чеків ескекутива Юнайтед Фармерс оф Канада, Саскечеванська Секція, відтягнула своїм членам суму грошей, яку вони довгували за своєї членські вкладки, а газета «Вестерн Продюсер», яка є організатором пшеничного пулу в Саскечевані і одночасно органом Юнайтед Фармерс оф Канада, відтягнула з них залеглу передплату.

Пишучи про це ми заявили, що такий крок Юнайтед Фармерс оф Канада і «Вестерн Продюсер» заслугове на гостру критику. Бо були випадки, де після того, як фермерам відтягнуто з чеків за членські вкладки і передплату за газету, ім нічого майже не оставалося. Правда, коли дивитися на що справу з точки зору капіталістичних законів, то Юнайтед Фармерс оф Канада і «Вестерн Продюсер» мали повне право поступити так, як вони поступили, бо фермери підписали ім такий званняй «реквізішюн» на ім'я пшеничного пулу.

Але такий самий «реквізішюн» мали інші фермерські вірителі, а дістали вони його від фермерів при допомозі погроз. І коли ці фермерські вірителі забрали фермерські чеки за довгу, то Юнайтед Фармерс оф Канада, як фермерська організація, і «Вестерн Продюсер», як фермерська газета, повинні були зайняти трохи інше становище. Вони повинні були взяти на увагу теперішнє становище фермерів і коли не могли зробити так, щоб зовтє грошей не колектувати, то бодай колектували, лише частину, щоб фермерам, яким належалося лише кілька доларів доплати за пшеницю, лишилося бодай на мішок муки.

ЖІНКА РАД. СОЮЗУ ПРАЦЮЄ В УСІХ ГАЛУЗЯХ ПРОМИСЛОВОСТІ

Туристи і моряки капіталістичних держав часто здивовані присутністю жінок на різних місцях виробничих, де бачуть жінок не лише як морячок, але також на етановищах інженерів, радіо-операторів і навіть капітанів.

Мабуть найбільш відомою з поміж жінок є Анна Іванівна Шерініна, яка зістала переселенею зі станції моряка на станції видачничою енергією і організаційною атачностю. Її виграше керівником професійки на кораблі, кілька років пізніше переселенею її на станціонне капітана корабля «С.С. Чомча».

Ще й дотепер моряки оповідають про те, як одної подорожі вона зістала на старонкі через б діні і почей, щоб безпечно переїстатися кораблем через густу мракку до місці призначення.

Подібні атачності вивисла Віра Фурмасова. Своєю витривалістю і хоробрістю друга жінка, Ірма Наймак, радіо-операторка, витривала на поету чотири дії і почі на кораблі «Ірши» і в той спосіб самомостією витривала 24 особи з команди і раз з кораблем.

Величеський уряд відзначив ці жінки за їхню участь в піоніриській подорожі Ірма Русініна зістала нагороджена орденем Червоного Прапора після першої подорожі пароплазом «Сибірков» через Північний промісок, а Дорота Васильєва одержала орден Червоної Зірки за її участь в історичній подорожі на пароплазі «Челюскін».

Антоніна Сусайіна.

В Милошовичах, пов. Львів, Роман Саламай і Василь Лудик Івана Кіліяна так тяжко, що він незабаром помре.

читаємо лист цього фермера до редактора в справі фотографії його чека. Борк запитує редактора «Фрі Прес», яке прав мав він друкувати у своїй газеті приватний документ, тобто чек Борка, який був написаний на його ім'я саскечеванським пшеничним пулом. В цьому листі Борк приходить до заключення, що редактор «Фрі Прес» зробив це для того, щоб викликати неугоду між пшеничним пулом і його членами Борк пише редактору «Фрі Прес», що його почування до саскечеванського пшеничного пулу, або до інших фермерських організацій є його власною справою, але він протестує, щоб редактор «Фрі Прес» вживав його (Боркових) документів для поширення своїх почувань, тобто до поширення пропаганди проти фермерських організацій. А далі Борк зазначає, що коли б він мав яку критику проти пулу, то з цим він сам впорався. При кінці Борк домагається, щоб його лист був поміщений на перших сторінках «Фрі Прес» так, як була поміщена фотографія його чека, але «безсторонній» редактор «Фрі Прес» помістив його аж на 21 стороні дрібним шрифтом між оголошеннями.

Відповідаючи Боркову на його питання, хто дав право «Фрі Прес» поміщувати його приватний документ, редактор відповідає, що копію з Боркового чека він помістив для публичного зацікавлення, та що Борк змінив свій чек і зміняний чек не можна вважати за приватну власність.

Тепер знову питання, де редактор «Фрі Прес» дістав цього чека. Ніде, тільки в банку. А банкір радо згодився дати редактору «Фрі Прес» цього чека, бо в них спільні інтереси і сильна ненависть до фермерських організацій.

СОЦІАЛ-КРЕДИТОВЦІ БЕРУТЬСЯ ДО ПРЕМ'ЄРА АБЕРГАРТА

Едмонтон, Ата. — Минулої п'ятниці почалася боротьба між членами соціал-кредитової партії і її провідником Абергартом. Соціал-кредитова організація в Келгарі в своїй листі з 28 травня домогалася від Абергарта, щоб він притримував своїх передвиборчих обіцянок, вказуючи при тому, що Абергарт цілком відійшов від соціал-кредитової програми і принципів.

Абергарт, відповідаючи на лист цієї організації, заявив, що він не визнає їх, прихильників Доглеса, соціал-кредитових і, очевидно, не буде звертати уваги на їхні домагання.

Огірчені відповіддю Абер-

гарта соціал-кредитовці з Келгарі написали другого листа до Абергарта, в якому говорять, що тисячі соціал-кредитовців в Аберті вражені великою різницею між тим, що Абергарт обіцяв, а тим, що він робить зараз.

Перед виборами, говорять в листі, обіцяно встановити соціальний кредит в провінції і вже минуло 10 місяців від того часу, а це ще не зроблено. Перед виборами обіцяно зменшити податок, а зараз його збільшено на \$3,000,000. Перед виборами обіцяно збільшити покупки силу (робітників і фермерів), а зараз її зменшено. Тепер всі соціал-кредитовці бажають знати, чому це так?

Щоб заробити на хліб

Давно вже доказано не тільки марксистськими теоретиками, але й деякими буржуазними економістами і філософами, що вбивці, злодії, шахраї, проститутки є — настільки соціальних умов. Вони не винні, а тільки жертви своїх соціальних умов. Соціальні умови починаються, що людина в молодшому чи старшому віці попадає на ту або іншу "полічку".

Статистичні дані ясно вказують, що від початку економічної кризи кожного року зростає процент злочинів і злочинців. Та самі дані вказують і про страшний зріст проституції. І це цілком природно.

Робітник без праці роки. Фермер стратив ферму, або ще не втратив її, але київ з кількома жінками може вестись. Таке саме положення і серед інших шарів трудящого населення. Вичерпані всі засоби на прохарчунок. Родина — часами багаточисельна — без куска хліба. Або відстає від допомогового бюра охляти. Молоді дівчини не під силу дивитися на такий стан батька, мами, братів і вона починає шукати праці. І в висновкові опинюється в ціпках пазурах торгівців живим товаром.

В ньюйорськму суді є справа банди торговців живим товаром, на чолі якої стояв мільйонер-генератор "Локкі Лушіано". Банда ця на цій торгівлі мала річного обороту — 12 мільйонів доларів. Розуміється, при таких оборотах "бізнесу" не могло обійтися, щоб в ньому не замачали пальці політики і поліція. Але сьогодні ми не будемо говорити про останніх. Ми хочемо подати один примір,

яким способом попадали в ланку цих "бізнесменів" жертви. На суд добровільно явилася свідчицею 19-літня дівчина. Називається вона Гелен Келлі. Родом з Істгейту Кентоки. Вона заявила, що вона стала жертвою цієї банди негідників і що "економічна проблема" була помічником цієї банди.

Прийшла вона до Нью Йорку, щоб зустрітися із своїм коханцем і здружитися. Але замість цього, коханець поstarався, щоб вона опинилася в проституційній домі. Вона була такою невинною, що після короткого часу її дозволено було опустити цей дім. Та цією ціллю безрезультатного шукаючи праці, вона вже сама потрапила назад до проституційного дому.

Подібними способами злочинці ловлять до своїх пасток десятки і сотні тисяч молодих дівчат і жінок. І річ ясна, що проституція буде зростати, коли економічні умовини трудящого населення будуть погіршатися. А тому, що капіталізм знаходиться в стадії загнивання і не може дати відповідного прехарчування великій кількості населення, проституція досягне страшних розмірів.

Пітьки усунення економічних умов, усунення соціальної і економічної нерівності, усуніє і це соціальне зло-проституцію. Це підтверджує положення в Радянському Союзі. В царській Росії, де проституція була легальною, дія зараза досягла широких розмірів. А тепер — проституція зникла. На цю годину навіть кореспонденти буржуазних газет, курналісти, вивідувачі.

БАГАТСТВА РАДЯНСЬКИХ НАДР

Наполегливо працюють радянські геологи над розвідуванням багатючих надр радянської країни. Інший вигляд має тепер геологічна карта СРСР і, зокрема, України. Мінеральні багатства Донбасу поширилися на північ — до Курської і Воронежської областей, на захід — майже до Волги, де геологи сподіваються зустріти поклади нафти.

До революції геологи вважали, що на Криворіжжі є запаси руди не більше — 100 млн. тонн. Радянські геологи ввели до цього "маленьку" поправку. Вони довели, що ці запаси сягають не менше 1 млрд. тонн.

Те саме і в Нікопольському басейні. Марганцю тут виступували копалинки тільки 100 млн. тонн, а тепер встановлено, що його запаси до ринковості не менше як 400 млн. тонн.

Останні роботи по розвідуванню Натальиного крижжа в Донбасі показали наявність тут родовищ срібла, снінцю, нікку, золота. Промислове значення можуть мати місця нікопольщини Ареміньська. Ремезький соляний купол має великі запаси камію, а можливо і калію літну сілю. Там же знайдено і нафту. Щоб визначити її запаси, Ромеєнко-Дубинського району, його промислове значення. Надалі роботи поширюються.

Існує його промислове значення, тут посилюється розвідування. Про ці багатства надр радянської країни, про дальші завдання геологів у розвідуванні цих надр говорив у вступному слові на відкритті української геологічної конференції віце-президент Академії наук УССР О. Г. Шахтер.

Першу доповідь — про поліметалічні родовища Натальиного крижжа — зробив акад. М. Г. Світальський. Він розповів про наслідки геологічно-розвідувальних робіт, проведених у Натальиному крижжі. Досліджено 6 ділянць. Про дві з них — Есаульську, Краснодубинську району і Натальино-гараїнську Ромеєнського району можна вже тепер сказати, що вони мають срібносвинцеві поклади промислового значення. Надалі роботи поширюються.

Безробітний вбив себе, жінку і четверо дітей

Дейтон, Огайо. Опинившись в розлуковому стані, безробітний В. Джонсон убив жінку, чотири дітей і себе. Вони діти були у віці від 3 до 15 років.

Дурять фермерів комісіями

Свого часу ми писали про комісію з послів домініяльного парламенту, яка мала розслідити причини, чому компанії фермерських знарядів в Канаді піднесли ціни на машинерію на 20 проц.

З того, що комісія говорить, так і видно, що вона сама собі перечить. Всі панські комісії вміють крутити, коли під напором публічної опії треба розглядати махінації фінансових голіпаців. Бо раз комісія каже, що після отримання квестионарія від фабрикантів фермерської машинерії вона виробила собі "досить повне поняття" про індустрію не лише в Канаді, але і в інших країнах, а опісля говорить, що треба аж переслухати панів з Ітернейшонал Гарвестер Ко., щоб мати про цю індустрію "загальне поняття".

Далі комісія каже, що після цього переслухання панів з Ітернейшонал Гарвестер, вона закінчить свою роботу на цю сесію парламенту, але буде рекомендувати парламентові, щоб що комісія відновити наступної сесії в 1937 році. За причину відложення слідства на довший час комісія подає ще й те, що в Сполучених Державах переводиться те-

пер подібне слідство й добре було б, як Отгана зачекає на результат того слідства, з якого чимало можна буде довідатися.

Взагалі панська комісія маневрує на всі боки так, щоб не скриндилити канадських фабрикантів фермерських знарядів, щоб дати їм нагоду якнайдовше дупити шкіру з фермерів. Канадські фермери думали, що комісія і уряд Мекензі Кінга задуть розпорядження, що ці ціни, щоб фабриканти відтанули своє рішення піднести ціни на машинерію, а тепер виходить, що прийдє ще одна осінь і ще одна весна, ті пори року, коли фермери мусять купувати нову, або направляти стару машинерію, і знову компанії рільничих знарядів добре зароблять. А після цього комісія придумає якусь нову штукку, щоб слідство далі відтанути.

А що фермери на це? їм треба написати на уряд Кінса, щоб він без жодного скінди примусив фабрикантів знизити ціни на машинерію, щоб вони пропорційно підповідали цінам на фермерські продукти. Фермери знають без слідства, що фабриканти рільничих знарядів роблять величезні зиски й цим зискам треба покласти край.

висока і де не було подостатком вогкості в землі, там засів потерпіли. Це видно особливо в південній Мантоті, північно-східній, західній і північно-західній Саскчевані та східній Аберті.

З багатьох місцевостей степових провінцій повідомляють про негайну потребу дощу. В північних дистриктах Мантоті і Аберті висока температура помагає збіжжю зійти і там вигляди є покищо досить добрі.

В деяких місцевостях появилися коники (сарана), але проти них підприємто відповідної міри і шкоди від них є незначні. Пасовиська і сіножаті потерпіли дещо в останньому тижні. В південній і центральній околицях степових провінцій треба негайно доброго дощу, щобі направив ту шкоду, яку заподіяла посуха і спека в останньому тижні. Якщо його не буде, то засіви потерплять дуже багато.

В НОРТ ДАКОТІ ПАНУЄ ВЕЛИКА ПОСУХА

Бисмарк, Норт Дакота, 6-го червня. — Заалармований великою посухою, гвернор Валтер Велфорд, видав минулої п'ятниці строкляцію, якою проголошено наступну неділю днем загальної молитви за дощ.

В західній Норт Дакоті панує зараз велика посуха, подібна до тієї, яка тривала там кілька років відразу і скінчилась минулого року. Під час тієї посухи прерії були вигорені і багато худоби згнуло через брак паші.

"Нашим засівам, нашим пасовиськам і нашим сіножатям, грозить знищення через брак вогкості", заявив гвернор Велфорд.

Мільйонери вдають божевільних, коли треба викрутитися з халепи

Закони в капіталістичних країнах вкладають мільйонери через своїх представників в парламентах. Буржуазні уряди є виконавчими комітетами фінансового капіталу, тому вони вкладають закони, які їм диктують мільйонери.

Буває часто, що буржуазні парламенти, під натиском публічної опії ухвалють закони, які нібито мав би контролювати чесні методи, при помочі яких мільйонери натягують народ на величезні суми грошей. Але мільйонери знають, що їм нема причини боятися такого закону, бо він ухвалений тільки для замирення очей народу, щоб нібито показати народові, мовляв, перед законом усі рівні. Тимчасом мільйонери, як робили, так і далі роблять величезні зиски при помочі шахрайських методів.

Але буває часом і таке чудо, що ксли шахрайства якогось там мільйонера виийдуть на верх, то під тим самим натиском громадської опії влади арештують шахрая, і нібито судять. Судять, витрачають величезні гроші на розправу, а опісля звільняють.

Але ж трапляється, що засудять його на кілька місяців "холодно", то опісля випускають, бо піддаленні лікарі твердят, що засуджений мільйонер захворів у тюрмі на якусь серйозну недугу і якщо він не буде звільнений з тюрми негайно, то може вмерти.

Буває часом ще й таке, що арештований пан вдає божевільного і його відставляють до дому для умови хворих. Там він побудє кілька тижнів, а тимчасом його приятелі і адвокати затруть слід за його провинною і він виходить на волю.

Подібний випадок стався на днях в Шитсбургі Сполучених Держав. Один великий банкір натиснув гроші на \$200,000, продавши і купуючи різні шери. Коли його арештовано під обвинуваченням, що він дерушив банківські закони, банкір вдав дурного. Він намастив своє тіло якимсь невидимим рощином і на вид лікаря втратив розум.

І ось цього шахрая віддано до дому для умови хворих. Але разом з ним до того самого заведення пішов детектив Шиверс, який вдав пацієнта. "Я не хочу вжити, що той чоловік є дурний, коли він потрєба заробити за один рік \$200,000 на спекуляції шерами", оповідає тепер Шиверс.

В НОРТ ДАКОТІ ПАНУЄ ВЕЛИКА ПОСУХА

Бисмарк, Норт Дакота, 6-го червня. — Заалармований великою посухою, гвернор Валтер Велфорд, видав минулої п'ятниці строкляцію, якою проголошено наступну неділю днем загальної молитви за дощ.

В західній Норт Дакоті панує зараз велика посуха, подібна до тієї, яка тривала там кілька років відразу і скінчилась минулого року. Під час тієї посухи прерії були вигорені і багато худоби згнуло через брак паші.

"Нашим засівам, нашим пасовиськам і нашим сіножатям, грозить знищення через брак вогкості", заявив гвернор Велфорд.

СТАН ВЕСНЯНИХ ЗАСІВІВ В КАНАДІ НЕ ПРЕДСТАВЛЯЄТЬСЯ РОЖЕВО

Домініальне статистичне бюро в Оттаві відало минулого тижня у вікторок свій перший телеграфічний звіт про стан весняних засівів в Канаді цього року. Таких телеграфічних звітів домініальне статистичне бюро видає аж сім кожного року.

Звіт каже, що коли брати загально, то весняні засіви в Канаді представляються не дуже роздано. Засіви виглядають добре лише в Принсе Едвард Айленді і Венкшер Айленді, а в степових провінціях вони досить неопітані.

Головною причиною цього неопітаного стану весняних засівів в степових провінціях, говорить звіт, є кілька причин.

В степових і центральних околицях степових провінцій

засівали досить велику кількість шери, а опісля всієї весни, що не вистачило, кажуть члени комісії. Це треба покликати панів з Ітернейшонал Гарвестер Ко. і аж тоді комісія матиме "загальне поняття" про ситуацію.

З того, що комісія говорить, так і видно, що вона сама собі перечить. Всі панські комісії вміють крутити, коли під напором публічної опії треба розглядати махінації фінансових голіпаців. Бо раз комісія каже, що після отримання квестионарія від фабрикантів фермерської машинерії вона виробила собі "досить повне поняття" про індустрію не лише в Канаді, але і в інших країнах, а опісля говорить, що треба аж переслухати панів з Ітернейшонал Гарвестер Ко., щоб мати про цю індустрію "загальне поняття".

Далі комісія каже, що після цього переслухання панів з Ітернейшонал Гарвестер, вона закінчить свою роботу на цю сесію парламенту, але буде рекомендувати парламентові, щоб що комісія відновити наступної сесії в 1937 році. За причину відложення слідства на довший час комісія подає ще й те, що в Сполучених Державах переводиться те-

висока і де не було подостатком вогкості в землі, там засів потерпіли. Це видно особливо в південній Мантоті, північно-східній, західній і північно-західній Саскчевані та східній Аберті.

З багатьох місцевостей степових провінцій повідомляють про негайну потребу дощу. В північних дистриктах Мантоті і Аберті висока температура помагає збіжжю зійти і там вигляди є покищо досить добрі.

В деяких місцевостях появилися коники (сарана), але проти них підприємто відповідної міри і шкоди від них є незначні. Пасовиська і сіножаті потерпіли дещо в останньому тижні. В південній і центральній околицях степових провінцій треба негайно доброго дощу, щобі направив ту шкоду, яку заподіяла посуха і спека в останньому тижні. Якщо його не буде, то засіви потерплять дуже багато.

На фотографії бачимо В. Ф. Еффінгера, головного провідника Чорного Легіону, що має свої дії в Огайо, Індіана і Мішиген, Сполучених Держав. Він фашистський бандит, вбивають організаторів робітничих об'їд в Спо.л. Державах, комуністів і католиків. Останніми часами арештовано й поставлено на суд кількадесть членів цієї банди за мордерство й терор. Але Еффінгер заявив, що Чорний Легіон буде продовжувати свою роботу "в користь Америкі і американських громадян".

Собаки і Люди

Журнал, що перед нами лежить, правда, не заступлений найновішим номером, а за грудень 1935 року. Та справа від цього ан трохі не змінюється, бо журнал цей називається "Догс ворлд", що в перекладі на нашу мову значить — "Собачий світ". Значить більша чи менша свіжість інформації і роздумувань на тему про собаку життя не втрає великої ролі.

Інтересний сам по собі є факт, що в Сполучених Державах видається такий журнал, маючий 104 сторінки ошатного тексту і кілька таких журналів. З оглошення, вміщених на сторінках "Догс ворлд", довідуємось, що в Сполучених Державах є навіть ціла індустрія, що кормить, одягає, лікує собак, займається їх туалетою (стрижка, миття) і навіть розривками.

Про що у такому журналі передається таке соціально-собачого журналу? Наголовок її надто рекавалію: "Не рідкаюйтеся від свого обов'язку". За цих ігути слідуючі глибокодуні міркування:

"Небезпека в тім, що ми надто егоїстичні в непогодні холодні дні: ми скоріше затратимо час, обіймаючи піч, як виждемо на прожуклі із собакою. Відсутність вправ зимою ослабує багатьох собак, роблячи їх жертвами западения легенів і інших неуг." Найкращим захистом для собаки в холодну погоду є хороший харч, вправи і сухе, добре вентильоване місце для відпочинку і спання".

Шансвий передовик собачого журналу боліє з того, що багато з його країнів "надто егоїстичні" і не виконують трьох умовин, обов'язкових для собачого щастя. Боліє він, між іншим, цілком безпорібно, бо ті з його країнів, що набувають і читають його журнал, не думаємо, щоб були "надто егоїстичні" у відношенні до своїх собак і, трохі гірше чи трохі краще, ці три умовини, а можливо й більше, виконують.

Але які передовик, які його читачі, певно, не задумуються про те, що багато мільйонів людей, громадин Сполучених Держав, були б щасливі, коли б їм були обещані хотій би дії з наведених умовин: "хороший харч і сухе, добре вентильоване місце для відпочинку і спання."

Правда, тим громадянам дається в необмежених розмірах користатися трьома умовами: працятимуть в ховжені і біганні на свіжому повітрі. Але не один з читачів "Собачого світу", певно, не стане опрокичати, що при порожніх скляцках і після ночі, проведених на лацці в сквері чи в лісовім, користь від таких вправ, більше як сумнівна.

Що в Сполучених Державах надто піклуються про згоду доброту для собак, можна бачити з такого факту. В місті Мемфісі (Теннесі) рішено збудувати величезний "дім для собак". Дім буде обделжений вільковим комфортам: сібними кімнатами для кожної собаки, душами, спеціальними місцем для гри і вправ і т. ін. Меіор міста, доказуючи потребу будови такого дому, посилається на те, що ця будова входить до плану публичних робіт, на яких працюватимуть безробітні.

Так би сказати, біля собак підживляється й люде. У великій американській газеті "Нью Йорк Геральд-Трибюн" недавно повідомлялося, що при кінці 1935 року в Сполучених Державах начислялося біля 15 мільйонів собак (майже стількі, як і безробітних) в порівнянні до 6 мільйонів в 1929 році. Чи не найкращий це показчик доброту собачого населення в Сполучених Державах?

Та й в Англії собаки не можуть скажитися на кепське життя. В 1913 році там було 2 мільйони зареєстрованих собак і 6 мільйонів дітей, а прикінці 1934 року ролі, як кажуть, змінилися: собак вже було 6 мільйонів, а дітей 2 мільйони.

Такі порівнюючі дані" про доброту людей і собак в найбагатчих і цивілізованих капіталістичних країнах. Спробуйте тепер сказати в цих країнах "собаче життя". Як вас зрозуміють? Я. Мекензі.

МУССОЛІНІ ДЕМОНСТРУЄ СВОЮ СИЛУ
Женева, Швейцарія. — Звідомлення з Риму говорять, що уряд фашистської Італії планує маневри своєї армії тепер, замість в оесі. Це викликало деспотизм у колах Ліги Націй. Деякі авіаційні кола вважають це за пересторогу Лізі Націй з боку Муссоліні за те, що вона досі не скасувала санкцій проти Італії.

АВСТРІЯ ШУКАЄ ПРИЯЗНІ З НИМЕЧЧИНОЮ
Відень. — Уряд видав до тюрми і таборів розпорядження, в якому говориться про амнестію усіх німецьких фашистів, що є ув'язнених на 5 і більше років. Деякі спеціалісти помісують це до дальшій старанням для встановлення країнх стосунків між Австрією і Німеччиною.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СТРАЙК В СОЮЗІ
Атени, Греція. — Професійні спілки в місті Союзі проголосили генеральний страйк на 20 годин. протестуючи проти терору, загосовуваного урядовими органами. Поліція і війсьво арештували сотні членів опії і комуністичної партії, які проводять страйком.

Шангай, Китай. — Тутешня японська преса "Шангай Ніп-по" надрукувала статтю, в якій говорить, що в 14-ох найбільших китайських містах є 2,565,000 безробітних.

**ЗОРГАНІЗОВАНО ШЕ ОДИН НОВИЙ
ВІДДІЛ ТУРФДІМ НА ФАРМАХ**

Факсфорд, Саск. — В робітничо-фармерській пресі читаємо про зріст робітничо-фармерської руху в Канаді і в цілому світі. Є дописи з різних місцевостей, в яких кореспонденти пишуть про життя-буття фермерів в їхніх місцевостях. Тому я хочу нагадати, що фермерам нашої місцевості житиється не краще, як це описують кореспонденти з інших місцевостей. Більша частина фермерів не мають папів для пар коней, але є ще багато таких, що зовсім не мають коней. Ліберальна партія, коли перед доміжними виборами хотіла чужих голосів, послала своїх агентів, які масовими методами обіцявали розв'язати безробіття і дати допомогу гомстедовцям у виробленні землі так, щоб кожний міг виробити не менше 20 акрів. Повірили фермери і голосували на лібералів. Після виборів ніхто з тих папків навіть носа не вжахе між фермерів.

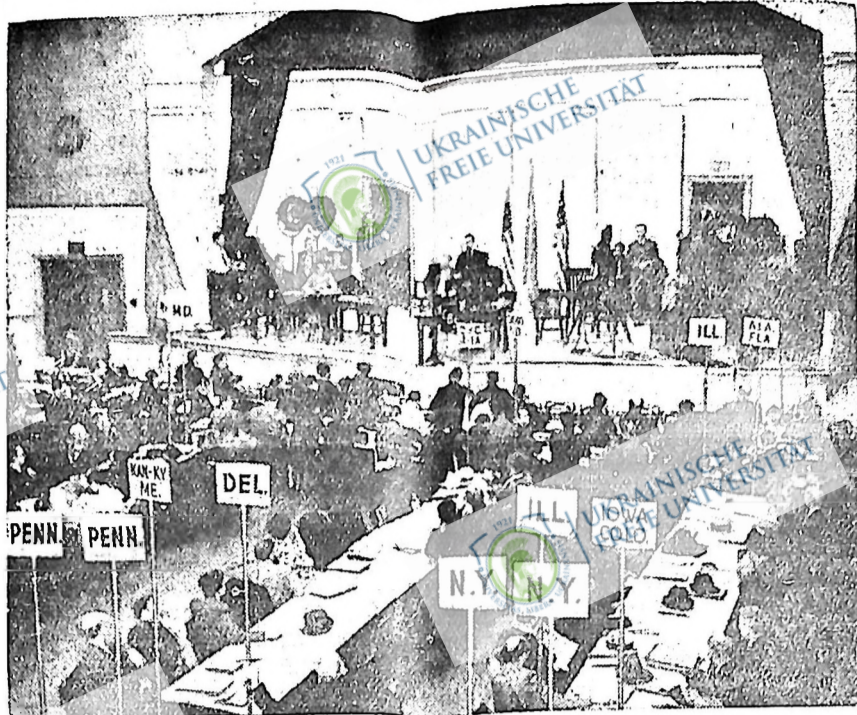
З фермерської праці мають користь різні компанії, бо їхні зискки зростають кожного року. Немало також заробляє і Сініар. Фермер мусить добре наробитися, закни наробає вагон дров. Опісля ці дрова треба везти до міста кілька миль, заладувати і т. п., то за всю це працю фермер відстане \$20. А за те, що компанія перевезе ті дрова 40 миль до Принс-Альберта, також бере \$20 за вагон. Коли це до того додати, що на цих дровах ще мають добре заробити різні компанії палива, то нам ясно стане, чому той, хто найбільше наробився, відстає дуже малу плату. Таке положення фермерів заставляє їх організуватися. Тому ми склали 31-го травня масовий мітинг, на якому промовляв т. Грінбань. Він говорив про положення фермерів і про завдання українських робітничо-фармерських організацій. Опісля промовою вказав на небезпеку нової війни та наростання фашизму. Прикінці товариші закликали фермерів до організації. На його заклик вписалося до організації 13 членів і членкинь відділу ТУРФДІМ. Вірю, що наш відділ буде працювати, збільшиться членами та придбає нових передплатників для нашої преси.

I. Молитвинник.

**ПРОВАДИТИМУТЬ ОСВІТНЮ ПРАЦЮ
І В ЛІТНЬОМУ СЕЗОНІ**

Пакал Алта. — Ми стараємося провадити працю в організації також і в літньому сезоні. 10 травня ми відбули місячні збори, на яких вирішили ряд організаційних справ. Між іншими справами ми обговорили також переведення травневої кампанії і рішили влаштувати забаву в користь нашої преси. Забава відбулася 30 травня, а про її вислід повинен написати до преси наш преском.

Хочу сказати, що фермери в нашій околиці вичерпались, як то кажуть, до дна. Не лише, що капіталісти нас виснажують і тягнуть останні соки, але останніми роками ще й стихійні нещастя нищать фермерів. Цього року фермери стягалися з останнього, щоб купити насіння і засіяти поле, але чи будуть мати вони яку користь з цього? Ми клопочемося, як засіяти, а коли настане зима, ми тремтимо, щоб град не вибив. До самих живих не маємо спокою, потерпаємо за наші засіви. А коли збіжжя змолочене, тоді знов насуває зима різних галапасів, страшенніших від градової тучі, і замигають зі шпихлірів готове зерно. Ми знов лишаємося з голими руками. Діагноза в нас неприємна. Ми повинні користуватися плодами нашої праці, але нам треба бути організованими, щоб пани бачили нашу силу і щоб ми могли кожного разу оборонити себе перед атаками буржуазії. Ми вирішили провадити працю через цілий літній сезон. 14 червня відбудеться лекція в місцевій залі, яку вголосоить т. Колотелько, а 21 червня відбудеться спільне читання обох наших районів в хаті т. Дзіняка. Читання

На конвенцію соціалістичної партії, яка відбулася в Клівленд, Огайо, прибули делегати з різних частин Сполучених Держав. Конвенція номінувала соціалістичного провідника Нормана Томаса кандидатом на президента Сполучених Держав, а також заявила за створення фермерсько-робітничої партії. На картині — делегати з різних стейтів в залі конвенційних нарад.

**МЕШКАНЦІ МІСТЕЧКА ГАЕС КООПЕРУВАЛИ
З ФАРМЕРАМИ В ЇХНІЙ БОРОТБІ**

Гаес, Саск. — Фермери цієї околиці записали світку сторінку в боротьбі проти викидання фермерів з їхніх ферм за довгі і податки. Вони масово вийшли з кіньми, тракторами та різноманітними машинами на ферму ірони Калтурнік, яку Голсон Бей компанія намагається викинути з її ферми. Жінки фермерки приготували обід і перекую для всіх, що працювали засіваючи поле. Мешканці міста Гаес стали також на допомогу. Вони жертвували каву, чай, цукор і іншу гростелію для тих, що робили на вловиній фермі. Були також і такі, що не жаліли дати газоліну й оливи до тракторів. В обробленні і засіяні землі взяли участь фермери різних національностей та різних політичних і релігійних переконань. Вони зробили спільну боротьбу. Один фермер, член католицької церкви сказав, що він почував себе бадьорим, веселим і щасливим, що він аж тепер побачив на практиці любов до своїх ближніх і що він гордий, що разом з іншими виступає проти паразитів, які віками нас гноблять і не дають

нам жити. Комітет акції під проводом "Сітізенс Велфр Ассоційшон" зумів тактично підійти до справи і тактично керувати боротьбою. Комітет акції користується довірям не лише гаесських фермерів, але й доволі члнків комітету наспівують листи від фермерів, в яких вони просять поради і допомоги в боротьбі проти виснажувачів. Такою солідарністю, як існує тепер в Гаес, фермери зможуть не лише спинити викидання з ферм, але зможуть заставити багатії віддати трудові часи частину загарбаного майна. Солідарність фермерів, це великий крок вперед до кращого життя. Слід згадати, що в тій боротьбі не обійшлося також без шкідників. Ті одиниці впали так низько, що вилучували різні нестероїди річч і доносили до поліції на членів комітету, "страхали арештуванням та іншими способами старался не допустити до засіяння землі. Найплотвішу роллю в тому днощництві відіграв один з якого фермери годують свиней працюю, хоч самі не мають з чого жити. Цей тип намагається себе "ширим українцем" і найбільше дається в знаки українській бідності. Всіма намагання з боку шкідників пошкодити нашої боротьбі, були безуспішні.

Фармкорка.

**В РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКІЙ ПРЕСІ
ПОБАЧИВ СВОЄ ВЛАСНЕ ЖИТТЯ**

Гейрі Гил, Ата. — Хочу поділитися своїм життям. Остаточоно прийшов до переконання, що "КФ" не обстоює моїх інтересів, і пише про далеке мені життя, а до того ще й обрікує таких, як я, обрікує цілий робітничо-фермерський рух. Коли ж я перечитав "Фарм. Життя" і "УРВ", там я побачив відбитку власного життя та життя тисячів таких, як я. Ці газети чесно, совісно і відважно обороняють інтереси наших мас і тому я хочу бути передплатником "Фарм. Життя". З цієї причини, що тепер важко роздобути рошей, складою лише \$1 на піврічну передплату. Можливо, що я ще стану передплатником "УРВ".

Свою передплату в сумі \$1 складою на руки прескою в Шинніах. Сем Іваншин.

**МОРГЕДЖОВІ КОМПАНІЇ НИЩАТЬ
ФАРМЕРСЬКІ ДОРІБКИ**

Ендру, Алта. — До цієї околиці я недавно приїхав. Вона дуже відстає від бойового руху. Мені здається, що ця місцевість найбільш відстає. Треба вложити немало грошей, щоб цей народ освітити і скерувати на правильний шлях. В Ейт Майл Леїк, де я до цього часу перебував, фермери були багатші, але все таки вони цікавляться загальним життям. Нам вдалося зорганізувати там відділ Тодовиразу і хоч тепер він досить слабкий, але ми віримо, що він буде жити. В цій околиці народ дуже бідне, за винятком кількох одиноків. Град і мороз далися добре в знаки фермерам, але це й криза. Майже кождий фермер в догах по самі вуха. Насіння не мають, а до того не дають, щоб добитися від уряду насіння. Як і в інших місцевостях, так і тут, фермерські дорібки забирають різні компанії. На все, чого фермер потребує, а не має грошей платити, вимагають моргеджу. І фермери були змушені підписувати моргеджі. Пару десятків літ тому фермер купив ферму в позичковому банку. За той час він вконтрактував 80 акрів землі, побудував всі будинки і тепер тільки жин на тій фермі. Але фермер має \$2,400 доларів і компанія хоче викинути

його з ферми. Ми говорили з фермерами, чи не можна якось так зробити, щоб не допустити до викидання цього фермера з ферми, щоб не допустити до продажі, яка мала відбуватися 10 квітня, щоб врятувати його домілку і ферму, на якій він лишив своє здоров'я. Але тутешні фермери ще не розуміють, що організовано можна зробити дуже багато. Лікарям Фондату Рокфеллер у Ріо де Жанейро (Бразилія) вдалося винайти суровицю проти пропасниці. Названа фундація уже від довгого часу працювала над відкриттям ліку проти цієї страшної хвороби, від якої немало терить бразилійське населення. В кіній праці її успіхалася позаякним успіхами. Досліди переведені на справджених з загарації малпх вказали, що в більшості випадках суровиця дає добрі результати. Завжди заяви міністра освіти, т. Г. Капанеміє в Ріо де Жанейро має поставити спеціальна лабораторія, якої завданням буде ведення наукових досвідів над удосконаленням нововнайденої суровици проти пропасниці.

**КРИВАВІ ЗАВОРУШЕННЯ
В ГРЕЦІЇ**

В місті Солуні, Греція, прийшло до кривавих заворушень, підчас яких загинуло 8 осіб, а 18 було ранених. В зв'язку з тим вибух в кілій Греції генеральний протестаційний страйк усіх робітників. Тіла вбитих робітників вважали похоронили вночі, щоб не допустити до демонстраційних похоронів. Це однак нічо не могло, бо на другий день відбувся символічний похорон, в якому взяло участь багато тисяч робітників. До Солуня стягнуто сильні відділи кііноти і паншерні авта. До пристані в Солуні приїхали два торпедовці.

Фермери в Россел Ман., цікавляться організацією

При кіній місяця травня в дістрікті Россел відбувалася ряд масових фермерських мітингів. Ще від минулої зими фермери хотіли, щоб Ліга Фермерської Єдності вислала до їх дістрікту своїх представників, які виступили б в загальному боротьбі канадських фермерів за краще економічне життя, як також допомогли би місцях організувати боротьбу за негайні потреби фермерів. Краєвий офіс Ліги Фермерської Єдності у Вініпегу вирішив вислати на ці мітинги т. М. Савіа, редактора "Фарм. Життя", і т. Б. Туомі, організатора Секції Молоді ДФЕ і управителя англійської фермерської газети "Форов". Перший такий фермерський мітинг відбувся в школі Балфор, на яку приїхало 48 фермерів. Коли брати на угагу той факт, що фермери ще не покінчили несвятих робіт на полях і працюють до 8.30 год. ввечера, то можна сказати, що мітинг був дійсно масовий та що фермери починають цікавитися своїми проблемами і шукають способу, щоб їх розв'язати. Вони з великим зацікавленням вислухали промови, які вказували на причини фермерських лихах і пояснювали, що вихід з них полягає

тільки в єдності і організованій силі фермерів. Фермери дістрікту Россел, як і фермери інших місцевостей в Канаді, мають багато місцевих пекущих проблем, які вимагають негайної уваги і розв'язки. Одним з таких проблем є винас худоби в Райдінг Мавнтейн Нейшопел Парк, що є під контролем департаменту внутрішніх справ в Оттаві. За винас худоби в цьому парку департамент каже платити по 10 центів від штуки худоби місячно. Коли взяти, наприклад, фермера, що має десять голів худоби, то за 6-місячний сезон винасу худоби в парку він мусить заплатити \$6. Здається, що сума не така велика, але коли взяти на увагу теперішній економічний стан фермерів і ті ціни, які вони отримують за молочні продукти, то ця сума для фермерів є навіть дуже велика. За ці гроші можна купити два мішки мукки між дігн, або три пари черешки. Але доміжаний уряд на такі речі не надає найменшої уваги. Той уряд, який видає сотки мільйонів доларів річно на такі справи, що не приносять користі канади найменше, добряче, добре тільки, щоб сити стиглих тих 10 центів з фермера за винас одної штуки

худоби кожного місяця. Зрештога, він кожного місяця не стягає, бо кожний фермер мусить заплатити згорн за випас худоби в парку за цілий сезон, бо уряд має таких, що цього пильнують. Коли фермер не заплатить за пасовисько і пустить свою худобу до парку, то урядові лісники збачають її і наперд себе вгонять на "навздо" що будна худоба аж язика побиває. І коли фермерові прийдеться заплатити різні кошти у зв'язку з "навздо", то треба продати майже третину своєї худоби, щоб заплатити за винас худоби згорн, або привязати її до дерев на своїх фармах в лісі і хай гризе кору. На усіх п'ятиох мітингах, що відбулися в дістрікті Россел, фермери обговорювали винас худоби в парку і висловилися, що вони не повинні платити за нього, бо не мають звідки, і на кождий мітинг вони підписували петицію з домаганням до департаменту внутрішніх справ в Оттаві, щоб скасувати оплату за пасовисько. На кождий мітинг фермери творили комітет з трьох або п'ятиох осіб, який мав би довести до уваги винасу худоби

в державнім парку, але й стати квати фермерів на мітинги, коли ввечері в дістрікті така справа, яка вимагає спільної акції фермерів, чи то справа, яка відноситься до поодиноких фермерів, чи до всего фермерського загалу в дістрікті. Подібні мітинги відбулися у Фіші Леїк, шкільним дістрікті Рутінія, Глен Елмо і Мірс. На мітинг у Фіші Леїк було 67 фермерів і фермерок, в Рутінії — 27, в Глен Елмо — 23, в Мірс — 85. Всіх присутніх на п'ятиох мітингах було 250, або переціно 50 на кождий мітинг. Мітинги відбулися в школах, приватних домах і Народних Домах. Один з найцікавіших і найбільш результативних був мітинг, що відбувся в Народнім Домі в Мірс. Цей мітинг було проголошено зразу в школі Хемлінгтонській, але, як мені сказано було, деякі школьні грощи відмовили школі тому, щоб не хотіли мати клопоту з департаментом освіти. Може бовіше, що департамент відбереться під них школу і віддасть офіційному трестові за те, що вони додали на "бальшеницький" мітинг. При цім нагад не зазначається раз приїхали на ці мітинги прогсам і фермерів, що вони мають

зати фермерам на потребу єдності в боротьбі за кращі умови життя. Тут треба згадати, що голова Народного Дому в Мірс був головою мітингу і йому належить призначити, чи мітинги політичного, чи економічного характеру, як також не робити різниці, яка організація чи партія такі мітинги скликає. Будинок належить до фермерів, бо вони його побудували за свої гроші. Департамент освіти не має права контролю над будинком, він лише має право контролювати, щоб дітями в школі відбулася підставним приписаною програмою. Отже мітинг в Мірс рішено описати перенести зі школи до приватної хати, однак, коли зазначено, що промовці не будуть торкатися релігійних питань, бо це не є їхні цілі, то зряд погодився дати Народного Дому на фермерський мітинг. І на цей мітинг приїхало 85 фермерів і фермерок з фермерської молоді, мітинг був дуже ентузаційний і присутні, включаючи членів Народного Дому, висловилися про мітинг дуже прихильно. Промовці висловили, що вони не приїхали з тією метою, щоб настроїти одну релігійну сектору проти другої, але щоб ска-

зати фермерам на потребу єдності в боротьбі за кращі умови життя. Тут треба згадати, що голова Народного Дому в Мірс був головою мітингу і йому належить призначити, чи мітинги політичного, чи економічного характеру, як також не робити різниці, яка організація чи партія такі мітинги скликає. Будинок належить до фермерів, бо вони його побудували за свої гроші. Департамент освіти не має права контролю над будинком, він лише має право контролювати, щоб дітями в школі відбулася підставним приписаною програмою. Отже мітинг в Мірс рішено описати перенести зі школи до приватної хати, однак, коли зазначено, що промовці не будуть торкатися релігійних питань, бо це не є їхні цілі, то зряд погодився дати Народного Дому на фермерський мітинг. І на цей мітинг приїхало 85 фермерів і фермерок з фермерської молоді, мітинг був дуже ентузаційний і присутні, включаючи членів Народного Дому, висловилися про мітинг дуже прихильно. Промовці висловили, що вони не приїхали з тією метою, щоб настроїти одну релігійну сектору проти другої, але щоб ска-

зати фермерам на потребу єдності в боротьбі за кращі умови життя. Тут треба згадати, що голова Народного Дому в Мірс був головою мітингу і йому належить призначити, чи мітинги політичного, чи економічного характеру, як також не робити різниці, яка організація чи партія такі мітинги скликає. Будинок належить до фермерів, бо вони його побудували за свої гроші. Департамент освіти не має права контролю над будинком, він лише має право контролювати, щоб дітями в школі відбулася підставним приписаною програмою. Отже мітинг в Мірс рішено описати перенести зі школи до приватної хати, однак, коли зазначено, що промовці не будуть торкатися релігійних питань, бо це не є їхні цілі, то зряд погодився дати Народного Дому на фермерський мітинг. І на цей мітинг приїхало 85 фермерів і фермерок з фермерської молоді, мітинг був дуже ентузаційний і присутні, включаючи членів Народного Дому, висловилися про мітинг дуже прихильно. Промовці висловили, що вони не приїхали з тією метою, щоб настроїти одну релігійну сектору проти другої, але щоб ска-

Михайло Савяк.

Фотографія представляє славного англійського парашутиста Клема Сола, який спускається 3,000 фітів стрімголов в долину. Спускаючись при допомозі парашута в долину, Сол мало що не пожив смертю, від якої врятувало його те, що парашут якраз на час отворився і зачепив дерево саме тоді, коли Сол мав властні на землю і влітисся.

3 РІЗНИХ ОБЛАСТЕЙ І ЗАКУТИН
МАРС

На віддаленні два рази більшому, ніж віддалення землі від сонця, є планета, що її стародавні люди уважали її червоною кулолом за свого бога війни — Марса. Марс у два рази менший від землі. "Рік" його цебто час, потрібний, щоб обернутися навколо сонця — в два рази довший за земний.

А в тім, де в чому ця планета дуже складається на нашу. У горті шар повітря (атмосфера), і в ній так само, як і в земній атмосфері, є волога пара. На Марсові також буває і зима, і літо, і знов — так само, як і на землі, на Марсі падає сніг, а бігунок вкриті снігом та вічною кригою. Є й великі водяні просторини — моря. Найцікавіше для вчених довідатися, що то за землі ліній, що сполучають моря й з'єднуються одна з одною. Ці лінії, мабуть, водяного походження. Під час таяння снігу на Марсі вони ста-

ють більші, виразні, деякі навіть підносяться. Вчені, що перший їх побачив, назвав їх "протоками". За наших часів про ці протоки між ученими йде великий спір: деякі вчені гадають, що ці протоки зроблені розумними істотами, бо вони рівні і дуже розумно розташовані, — інші ж вчені заперечують це. Тимчасом, коли вчені довідатися про істину, ми будемо думати, що життя на Марсі можливе.

Без телескопу Марса розглянути не можна; а протоки це всі навіть учені можуть помітити, та, проте варто хоч без приладів пошукуватися націю близькою оусяцією. Велика, кривава-чорна зоря — це й є Марс. До речі в 1922 році він був дуже близький від землі. Такі ящики повторюються раз на 15 років.

У Марса є спутники, але їх так-таки побачити важко.

Бурякові плантації видно ще здалека. Обкопані масиви виділяються на фоні степу зеленими оксамитом рядків. На стовпчиках стоять прикріплені коритця. Видно колодязі, викопані в цьому році. І скрізь на плантаціях, куди не кинеш оком, наче зацвіли маківки — жіночі суцвітці.

У двох буреюються наполегливі переможці бої. Ворог гризін — і страшний хмарю суне на молоді бурякові сходи. Довгоносик, блоха, сепаретник, мідик загрожують урожаєві.

У поход на оборону плантацій вирушив увесь люд колгоспний. З блохочовловачами, волоками, бочками з отрутою ведуть організований наступ п'ятисотенніці, шестисотенніці, тисячниця.

Різномі хитрощами шавертичі колючими шкідликами на мілярядках концентрують розкладають скопчену кошту або морюку. Солотка соковитая маса приваблює жуки. Школярі, що допомагають матерям і сестрам, набивають пилки свої вивчки, змагаються хто набрав більше. Біль доводять волоками. Их протидають через ластів, котрим опускати у гарячу воду. Щедра такої процедура волок треба сонини, а це значить який час. Не по-студилося

ЮПІТЕР

Кали ви побачите вночі на небі величну, найяскравішу після Венери зірку, що сие жовтим світлом, то знайте, що то ви побачили найбільшу планету нашої сонячної громади — Юпітера. Вола в 11 разів більша за нашу землю.

Шлях її навколо сонця довгий: один "рік" на Юпітері тягнеться 12 земних років. І це цілком природно: віддалення Юпітера від сонця величезне — 720 мільйонів верстов. Легко собі уявити, як погано гріють та світять на Юпітері сонячні промінні. Не допомагають Юпітері в цій справі його дев'ять місяців. А в тім, Юпітер покісно не дуже потребує сонячного тепла. Він ще сам не прохолод і тому, відбиваючи сонячне проміння додає також і свого світла, хоч воно у нього вже не ясне. Атмосфера Юпітера складом своїм нагадує більш сонячну, ніж земну; тому думати, що він знаходиться в тому стані, коли тільки з'являється утворюватися кора твердої матерії.

ТОРГІВЛЯ ЖИВИМ ТОВАРОМ

Молоді і гарні жінки, не товар, що занепадає величезні прибутки торгівцям т. зв. живим товаром. Недосвідчені продавці падають жертвою випрошаних обманців, які під обудкою лати працюють або і одружитися, зводять молоді жінки, вивозять за кордон і продають до доміїв проституції.

Торговіні живим товаром часто збирають мільйонні зиски, а жертви їхнього мерзотного фаху, — жінки, переживають найстрашніші муки. При Лізі націй працює спеціальна комісія для боротьби з торгівлею живим товаром.

Чотириох представників цієї комісії об'їхали північ Європу, Америку, Китай, Японію й ін. і після трьох років здали звіт.

За той час вдалося заарештувати 293 міжнародних торговіні живим товаром і звільнити 5,000 жінок, що їх силою тримано в домах проституції.

Нужда, як наслідок безробіття, це також відповідний ґрунт для торгівців.

Віголюднілі молоді дівчата вірять оповіданням про "рай" в Аргентині і часто їдуть через "зелену границю" з таким "приятелем" щоб потрапити в руки торговіні без честі і совісті.

В один із цих прекрасних вечорів до хати зібралася вся сім'я колгоспника Брюховецького Григорія Федоровича. Хтось, не вагаючись, завіз патефон і під звук вальса почалися обличчя розмовляти. Про що то вони говориві в сім'ї Григорія Федоровича?

Сяня з невдоволю радістю розповідала про те, що в міськеземвідділі їй пропонували їхати вчитися на агронома.

— А ти що, відмовилася? — запитала мати.

— Так, відмовилася — відповіла Сяня, а згодом додала:

— Не можу зараз поїхати вчитися. Ажже ж моя ланка зобов'язалася дати 95 цнт. кукурузи з гектара, як же по нашому звичаю шити ланку, не доітримати свого слова? А що тоді скажуть колгоспники? Ні, цього я не зроблю. Доб'юся високого врожаю, покажу своєму колгоспу, що я не пускаю слів на вітер, а тоді поїду вчитися. Нам треба добитися, щоб наш колгосп був передовий не тільки в районі, а й в області. До осені ще підучуся в агроуртці, краще підготуюся по агротехніці.

З Сянею погодилася вся сім'я, а Григорій Федорович навіть похвалив дочку й звернувся до сина:

— А як же в тебе, йдуть справи? Трактор твій не капризиться, працює хорошо?

— Деяк безперестанку йдуть, гальмують нашу роботу, — похвалився спершу Семен, а потім твердо сказав:

— 1700 гектар на трактор дамо! В мене, тату, слово червоної арміїське: сказано — зроблено. А знаєте, хочеться знов посперитися до червоної армії. Минуло вже більше року, а я ніяк не можу забути червоноарміїського життя. Читаю ось "Ворошиловія" і воно стає перед очима у всіх своїх деталях. А трактор мій працює, як годинник. Вивчаю кожну деталь машини, хочу бути танкістом.

Після цих слів Семен аж устав і пройшовся твердим кроками по кімнаті. Мати, посміхаючись, сказала:

— Ти не мов справи чорноармієць.

Так, мамо! — відповів син.

— Ну тату, припустимо, що на нас накинеться японські чи німецькі фашисти, а це може статися, що ви будете робити? П'їдете на фронт? — запитав Семен батька. — На фронт, — загарячився Григорій Федорович, — на фронті обов'язково буду. В нас два бойових фронти. Перший фронт — це з руйніцією в руках обороняти свої кордони, другий фронт — сіяти, косити. Це теж бойовий фронт. За моїми плечима уже майже 60 років, тому, можливо, доведеться бути на другому фронті. Обороняти свою колгоспну землю буду!

Розмова тривала. Наймолодший член сім'ї Брюховецьких 10-річний Вася робив свою справу. Безупинно накручував патефон, переміняв одну за одною платівки. Коли всі поділилися своїми враженнями, розповіли про свою радість, мрії, тоді заговорила мати. Їй теж хотілося розповісти про свою радість. А радість у неї не абияка: отелдилася корова, вже є понад 50 курчат, а їх буде сотня. Цього року будуть качки, гуси.

Час брав своє. Взяв патефон Григорій Федорович пішов до другої кімнати й взявся до ремонту колгоспної збури. Пішли на відпочинок і мати та Семен.

Сяня взялася до книжок. Читати в неї є що. Нещодавно вона повернулася з ІХ-го українського з'їзду комсомолу й привезла з Києва багато нової літератури для своєї бібліотеки.

Сяня вдарує перечеїтує книжку М. Островського "Як гартувалася сталь". В її голові кружляються безліч думок: "Кривагін... він робив все, щоб захистити батьківщину від ворогів. Він не раз стояв віч-на-віч зі смертю, але спокійно і стійко дивився їй у вічі".

Перегортаючи сторінку за сторінкою, Сяня сама не помічала, як голосно говорила: "Люди в жалких умовах зуміли завоювати слави перемоги, а хіба ми не спроможні примусити землю давати рекреції врожаї. Примусимо. 95 цнт. кукурузи доведу, що така врожай треба брати кожного року". Після багатих живих вогоні поїду вчитися на агронома".

Ан. Свириденко.

МУХИ ПРИПИНИЛИ ВІЙНУ

Два муринські племена в британській колонії Уганда почали між собою війну. Вігна стала така завзята, що одна сторона рішила винищити свого ворога найстрашнішою зброєю, яку мала. Цією зброєю були небезпечні мухи "тсе-тсе", що лізуть в окремих банках. Мухи збирають їх у мозки, що приносять хворобу сонності, а часто і смерть. І ось ці комахи вони випустили проти ворога. Але мухи, як мухи. Не летіли в сторону противника, але розлетіли на всі сторони і покусали смертельно воїнів обох сторонах так, що війна мусіла закінчитися.

МОНЕТИ СТАРОДАВНІХ РИМЛЯН

В магазині радянської філателічної асоціації переховуються надзвичайно рідкі монети, які є великою історичною цінністю.

Найвостерті срібні римські "дінарії" нараховують 2,700 років. На них вигравіровані обличчя римських консулів Філіппуса і Антоніуса, а на зворотній стороні різні емблеми — фігура римської воїни, фігура жінки з вальмою миру в руці.

Маленька французька монета в 20 сантимів, розміром менша від радянської копійки, датована 1854 роком, відноситься до епохи панування Наполеона Третього. Його портрет і нариє "імператор Наполеон" чудово задержалися.

Допетрівська "грівна", зроблена з срібла нижчої якості, датована 1705 роком, є музейною рідкістю.

БОМБА НА ВІДЧИТІ

В домівці польських вільнодумців у Варшаві, вул. Королевіська 16, мав минулої неділі відчуття бунтів соціалістичний посал Ч. Чапінський. Після візиту, коли майже всі виїшли з домівки, вибухла бомба, що находилася в шкряпій торбі, яку хтось залишив. Одному членові клубу ранило руки, коли він діткнувся до торби і спричинив вибух.

НА ПЛАНТАЦІЯХ

— запитують колгоспниці одна одну.

— Певно букетувати хочуть, — оговарялася молоді шестисотенніці. — Але я думаю, що руками проривати краще, бо трактор нам шкоди наробиць.

Підійшли секретар райпарткому і голова колгоспу.

— Здрастуйте, дівчата! — Здрастуйте, Олексіє Івановичу!

Олексій Іванович Шалигін, секретар райпарткому. З перших слів і поглядів секретар помітив деяке незадоволення з того, що привіз трактор. Стара жінка, обтрусивши сідницю і промивши на почесні штани з довгоносиками, звернулася до тов. Шалигіна:

— Ось тут я з дитячих років і ланкові робила, і тепер на себе в артілі роблю. Якось встигли ми з усім справитися.

Натик був зрозумілий.

— А що ви тітку, хочете щом сказати? Говоріть прямо.

— Скажу. Той трактор як ніде посеред рядків букетувані, то наробиць такого лиха, що й без буряків будемо мати в руках прожиття.

Значить, що, ой-ой-ой, тов. Шалигін, дайте спочатку підвищити на трактор працю, а потім поговоримо.

Нехай буде так. Тільки один раз проїздить.

Тракторист віддав надшо мовчалою людиною. Слухаючи розмову, він тільки посміхався, може тому, що не шперше доводилось чути, чи може він краще, ніж усі, знав чудо діїну силу своєї машини. Тракторист тільки коротко попросив закидати в одному місці канавку землею, щоб не зламалося, була, шось у тракторі. Це, певно, його найбільше турбувало.

За трактором пішла ціла ланка. Точно вивірені лати мотиги робили свою справу. На 4 сантиметри влізли вони в землю і після них рядок продіжувався так, що на кожній погонний метр залишалося по 7—8 коренів. Заступник голови правліний це зразу перевіряв з метром у руках. Колгоспниці кинулися до рядків, дивилися, як виходить.

Коли трактор повертався з другого краю, дискусія вже підходила до кінця.

— Так от, — говорив тов. Шалигін, — при 8 коріннях на погонному метрі на гектарі залишається більш як 170 тисяч корінців. До збирання ми збережемо 120, хай навіть 100 тисяч корінців. Це означатиме, що кожний буряк має містити до одного грама ваги, то 500—600 центнерів урожаю гарантовано. Механізаційні оброботки прискорять роботу, а це ви знаєте, велике значення має. То ж як на вашу думку, слід шукати трактора, чи ні?

Ну що ж, — озвався стара ланкова, видно правда на вашому боці. Виходить так непогано.

Увечері помітні топові сідні вітери. Кінчалі Шурі і Дьох Шурі у колгоспну команду.

Такі добре стало пробирати.

— А як же з буряками? — Адже корінці ще молоді, ніжні.

З цією думкою і додому прийшла. Не спалося Шурі. Олівію скочила з ліжка, швидко вийшла, взяла санку, хіло з саром, пляшку з водою і пішла на свої плантації.

Ясна травнева ніч. Небо повне зорями, наче на якусь велику раду зібралась воля. Холод побирає тіло. Шурі прабавила ходу. Ось і плантація. Невеличка вона, всього на 65 соток гектара. Але взялася Шурі дати з неї 650 центнерів буряків. На все Нижню Ланку їх тільки 4 таких сарітків ще є в артілі ім. Косіора.

Недалеко від плантації стояв сибірський солдатин. Шидко Шурі принесла кілька оберемків, розкладала їх по краях у напівмій вітру і підпадала. Сидній дим поєстав над рядами. Вогка солома горіла поволі.

На сідланку Шурі почула пістоп. На сідгах конь іхали в степ колгоспниці. Від червоних заграв сонці, яке сходило, спалювали виблиски на кінцях сарок.

Увечері в Шалигін Шалигін шобрався активі. Голові сідлани Цікур Кіндрат виробив народитися з лантими людьми. Першим прийшов орденосець бригадир артілі ім. Сталіна Юрко Дмитро Дешеночко. Потім прийшли агроном Харченко, який керує дослідною станцією в артілі ім. Сталіна,

Так, буряки гарні. Це факт, — сказав тов. Волобуєв, голова артілі ім. Косіора.

Чимало попрацювали над ними, не менше роботи попереду. Жінки наші все запитують мене, коли підживлення почнемо. І відганяють і впереджають нас, керівників колгоспниці.

— Правильно кажеш, — говорить орденосець Юрко Дмитро. — Люди собі не ті. Візьміть хоч б в моїй бригаді Гресько Юрко чи Грєшній Марко. Добре вони опанували агротехніку. Ось хай агроном розкаже, як працюють на плантаціях. А все тому, що випали люди. Царва, Харченко?

Підійвся агроном Харченко: — Багато повин, навіть дві нає агрономів, несе цей рік. Звяти б те, як стхадовці підлучують про врожай. Сьогодні встигають, роботу виконувати відмінно. Ось у артілі ім. Сталіна ярки дуже гарні. Стахановці ходять, щоб вона ще краще стала. Почали боронувати її і ярка ще буйніше розростається.

Розмова затрималася. Говорили на паралі, як краще почати яранку букетування буряків.

У цілому районі триває наполеглива боротьба за великий урожай. Триває боротьба за 350 цнт. буряків з гектара за честь району тримати зростаючий переїдний працоті області, за перемогу у сепаретничному змагаючі з Полтавським районом. І треба сказати, що Карайка — серйозний претендент на першість.

И. Трахтенберг.

Тому так само, як і в земній атмосфері, є волога пара. На Марсові також буває і зима, і літо, і знов — так само, як і на землі, на Марсі падає сніг, а бігунок вкриті снігом та вічною кригою.

Увечері помітні топові сідні вітери. Кінчалі Шурі і Дьох Шурі у колгоспну команду.

Увечері помітні топові сідні вітери. Кінчалі Шурі і Дьох Шурі у колгоспну команду.

Увечері помітні топові сідні вітери. Кінчалі Шурі і Дьох Шурі у колгоспну команду.

Увечері помітні топові сідні вітери. Кінчалі Шурі і Дьох Шурі у колгоспну команду.

Увечері помітні топові сідні вітери. Кінчалі Шурі і Дьох Шурі у колгоспну команду.

Увечері помітні топові сідні вітери. Кінчалі Шурі і Дьох Шурі у колгоспну команду.

Увечері помітні топові сідні вітери. Кінчалі Шурі і Дьох Шурі у колгоспну команду.

Увечері помітні топові сідні вітери. Кінчалі Шурі і Дьох Шурі у колгоспну команду.

Увечері помітні топові сідні вітери. Кінчалі Шурі і Дьох Шурі у колгоспну команду.

